

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra veřejné správy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Porovnání správní a soudní exekuce

Předkládá: Lucie Muzikářová

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Jan Lego, Ph.D.

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Akademický rok: 2016/2017

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Lucie MUZIKÁŘOVÁ**
Osobní číslo: **R14B0093P**
Studijní program: **B6804 Právní specializace**
Studijní obor: **Veřejná správa**
Název tématu: **Porovnání soudní a správní exekuce**
Zadávající katedra: **Katedra veřejné správy**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Úvod
2. Historický vývoj exekuce od Říma po současnost
3. Správní exekuce
4. Civilní exekuce
5. Porovnání exekucí
6. Závěr

Rozsah grafických prací: **grafické vyjádření vztahů**
Rozsah kvalifikační práce: **cca 40 stran**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**
Seznam odborné literatury: **viz příloha**

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Jan Lego, Ph.D.**
Katedra teorie práva

Datum zadání bakalářské práce: **31. března 2016**
Termín odevzdání bakalářské práce: **31. března 2017**

Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.
děkan

V Plzni dne 8. října 2016

JUDr. Tomáš Louda, CSc.
vedoucí katedry

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Porovnání správní a soudní exekuce“ zpracoval samostatně a že jsem vyznačil prameny, z nichž jsem pro svou práci čerpal způsobem pro vědeckou práci obvyklým.

V Plzni dne 31. března 2017

Lucie Muzikářová

Poděkování

Chtěla bych poděkovat vedoucímu bakalářské práce Mgr. Janu Legovi, Ph.D., za konzultace, které mně poskytl při zpracovávání této práce

Obsah

1. Úvod	8
2. Historie.....	10
2.1. Exekuce v Římském právu	10
2.2. Exekuce v Čechách.....	11
2.3. Exekuční řád z roku 1896	12
2.4. Exekuční právo od roku 1918 do roku 1938.....	13
2.5. Novodobé exekuční řízení	13
3. Správní exekuce.....	14
3.1. Zásady vykonávacího řízení	17
3.2. Procesní podmínky	18
3.3. Návrh	19
3.4. Vymáhání na peněžité plnění.....	19
3.4.1. Daňová exekuce srážkami ze mzdy	24
3.4.2. Daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb	24
3.4.3. Daňová exekuce příkázáním jiné peněžité pohledávky	25
3.4.4. Daňová exekuce prodejem movitých věcí nebo nemovitostí.....	25
3.5. Odklad placení nebo placení dlužné částky ve splátkách	26
3.6. Nedobytný nedoplatek	28
3.7. Exekuční náklady.....	28
3.8. Dělená správa.....	29
3.9. Vymáhání na nepeněžité plnění	29
3.9.1. Způsoby nařízení exekuce.....	32
3.9.2. Odložení a přerušování exekuce	33
3.9.3. Zastavení exekuce.....	34
3.9.4. Exekuční náklady.....	35
3.9.5. Námitky	35
3.9.6. Způsoby provedení exekuce	36
4. Civilní exekuční právo.....	41
4.1. Funkce civilního práva exekučního	42
4.2. Prameny právní úpravy	43
4.3. Dvojkolejnost právní úpravy civilních exekucí	43
4.4. Soudní výkon rozhodnutí.....	44
4.5. Způsoby výkonu rozhodnutí	45
4.5.1. Pro peněžité plnění.....	45

4.5.2.	Pro nepeněžitá plnění.....	48
4.6.	Řízení podle exekučního řádu.....	49
4.6.1.	Soudní exekutor	49
4.6.2.	Subjekty exekučního řízení.....	51
4.6.3.	Exekuční řízení	52
4.6.4.	Způsoby provedení exekuce	53
5.	Porovnání exekucí.....	55
6.	Závěr	59
7.	Resumé.....	62
8.	Zdroje.....	64

1. Úvod

Cílem této bakalářské práce je, jak již napovídá název práce, porovnání správní a soudní exekuce. Právní úprava exekuce je v České republice velice komplikovaná. Během své historické podoby nabírala různých podob.

První kapitola této práce pojednává právě o historickém vývoji právní úpravy. Z historického pohledu nacházíme pojem exekuce již v Římském právu. Potom se tento pojem dotváří za doby středověku a největší rozmach a ucelení právní úpravy je po roce 1848, tedy po době revolucí v Evropě. Díky těmto historickým událostem je také vytvořen roku 1896 nový exekuční řád. V období první republiky je snaha o rekodifikaci procesního práva a pojem exekuce je nahrazen pojmem výkon rozhodnutí. V roce 2001 prošla parlamentem další novela o exekuci. Tentokrát se nám vytvořil nový institut, soudní exekutor, díky kterému máme dvojkolejnou úpravu v civilní exekuci. Zatím největší novela exekučního řádu vešla v účinnosti k 1. lednu 2013. Zde je třeba vytvořen úplně nový institut a to správa nemovitosti.

Jak jsem již ze začátku zmínila, právní úprava exekuce je v České republice poměrně složitá a nejednotná. Právě pro civilní exekuci je právní úprava vykonávacího řízení obsažena v části šesté občanského soudního řádu a také v exekučním řádě. Pokud do exekuce vstoupí jako exekuční orgán, soudní exekutor, použije se úprava v exekučním řádě. Dalším typem exekuce je exekuce správní, kterou upravuje správní řád. Aby tato úprava nebyla příliš jednoduchá, máme zde samozřejmě výjimky. Pokud se jedná ve správním řízení o exekuci na peněžité plnění, je za exekuční orgán považován daňový správce a použije se úprava v daňovém řádě. Tato velká variabilita umožňuje oprávněné osobě vybrat si způsob, jakým bude exekuce vymožena. Účastníci řízení by si ale měly být vědomy, že ať si zvolí jakoukoli formu exekuce, může při neplnění povinností dojít až k trestnímu řízení.

Ve druhé kapitole této práce se zabývám podrobnou úpravou exekuce správní. Snažím se zde vysvětlit důležité pojmové znaky exekuce, také popisují zásady vykonávacího řízení. Tyto zásady jsou pro všechny typy exekuce velmi důležité, už jen kvůli tomu aby měly exekuce nějaký svůj řád. V kapitole správní exekuce nesmím opomenout ani detailnost procesních podmínek a podání návrhu na

soudní výkon rozhodnutí. Mezi dvě velké podkapitoly správní exekuce patří vymáhání exekuce na peněžitě plnění a vymáhání exekuce na plnění nepeněžitě.

Při peněžitém plnění nahlížím do daňového řádu, kterého se tato exekuce týká. I přesto se zde podpůrně používá občanský soudní řád. Popisuji zde podrobně způsoby správní exekuce na peněžitě plnění, ale také zde uvádím příklady, u kterých je možné exekuci odložit, zastavit nebo zrušit. Poslední dvě části této podkapitoly se zabývají úhradou nákladů správní exekuce a dělenou správou.

Další velká podkapitola správní exekuce je vymáhání exekuce na plnění nepeněžitě. Snažím se zde seznámit s pojmem exekuční výzva a zjistit co je obsahem exekučního příkazu. Také zde detailně popisuji způsoby nařízení exekuce a snažím se zde popsat důvody, které vedou k zastavení, odložení nebo přerušení exekučního řízení.

Po detailní úpravě správní exekuce zde popisuji také exekuci soudní. Tu jsem zde popsala velmi stručně a snažila se vyzvednout pouze ty nejdůležitější informace. Ráda bych v této práci civilní exekuci detailně rozebrala, bohužel by to již nebylo v rozmezí mé bakalářské práce, nýbrž práce diplomové. V civilní exekuci se zaměřuji na výklad pojmu dvojkolejnosti právní úpravy a popisuji způsoby uplatnění exekuce v peněžitém a nepeněžitém plnění, v rámci obou právních úprav. Nejprve tedy podle úpravy občanského soudního řádu a poté podle řádu exekučního.

Mojí poslední hlavní kapitolou je porovnání těch dvou exekucí. Budu se zde snažit porovnat jak rozdíly, tak i podobné prvky a v závěru se pokusím všechny zjištěné informace shrnout.

2. Historie

Paní JUDr. Jana Tvrdková popisuje historický vývoj exekučního řízení takto „*Za dobu své existence soudní exekutoři i jejich samospráva překonali všelijaké překážky a někdy lépe, jindy hůře se vypořádali s problémy, které tuto činnost od jejího počátku provázely.*“¹

2.1. Exekuce v římském právu

Pokud se na exekuci podíváme v průběhu celé historie, jako u většiny institutů nacházíme její kořeny již v římském právu. První dochovaná zmínka se nachází v zákoně Dvanácti desek (*Lex duodecim tabularum*), sepsaném mezi lety 451 – 450 př. n. l. Za nejstarší formu výkonu rozhodnutí lze považovat římskoprávní institut *Legis actio per manus iniectioem*. Stejně jako v moderním právu je pro tuto *actio* nezbytné mít vykonatelný rozsudek. Arbiter vynesl rozsudek, po kterém nastává pro dlužníka neschopného splácen tzv. třicet spravedlivých dnů. Dlužník má povinnost během těchto spravedlivých dnů zaplatit svůj dluh, jinak bude věřitel předveden před praetora. Před praetorem bude znova zopakována přesně znějící formulace žaloby, kterou přednese věřitel. Praetor má za úkol znovu ověřit správnost této žaloby, pokud bude věřiteli vyhověno, vyřkne „*addictio*“ a může si dlužníka ponechat v domácím vězení dalších šedesát dní. V této době ho drží v okovech, pro které existují přesně stanovené parametry, a dostává přesně určené dávky potravy. Během těch šedesáti dnů, má věřitel povinnost vyvést dlužníka třikrát na tržiště. Zde může kdokoliv zaplatit za dlužníka jeho dluh, a tím mu zajistit svobodu. Pokud dlužník či kdokoliv jiný v této lhůtě dluh nezplatí, může jej věřitel na základě institutu *trans Tiberium* prodat jako otroka do ciziny či jej usmrtit.

Do celé této situace může vstoupit ještě třetí osoba tzv. *vindex* (ručitel nebo ochránce). Ten napadá věřitelovo tvrzení. V tuto chvíli musí být dlužník *ex lege* okamžitě propuštěn. A zástavou se v této chvíli stává *vindex* sám. V tuto chvíli musí věřitel opět potvrdit své právo, a pokud je ve svém dokazování úspěšný a

---

¹WOLFOVÁ, Jitka a Martin ŠTIKA. *Soudní exekuce*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Právní monografie (Wolters Kluwer ČR). s. 33 ISBN 9788075524270.

svůj nárok potvrdí, musí *vindex* zaplatit dvojnásobek dlužné částky a *legis actio per manus iniectionem* se uplatní proti samotnému ručiteli.²

Stejně jako dnes byla i v pozdějším vývoji římského právu možná i exekuce na majetek. Tento institut se nazýval *Legis actio per pignoris capionem* a postupně nahradila *legis actio per manus iniectionem*. Tento institut probíhal tak, že dlužníkovy byl zabaven majetek, který odpovídal výši jeho dluhu.

Dále se vyvíjí specifický exekuční nástroj v podobě exekučního zástavního práva. Jedná se vlastně o věcné právo k věci cizí (*iura in re aliena*).³

2.2.Exekuce v Čechách

V období středověku docházelo k postupnému sjednocování procesního práva v průběhu celého vývoje českého státu. Ovšem pokaždé bylo výsledkem soudního procesu rozhodnutí, na jehož základě mohl věřitel požadovat splnění závazku od dlužníka dobrovolně.

Exekuce v zemském právu byla velice formálním procesem a pro obě strany tedy bylo nutné, aby vyhledaly odbornou právní pomoc. Během středověku bylo možné vymáhat svá práva na základě poměrně široké palety titulů. Dále bylo možné vymáhat i různé dohody či smíry.

Nejtypičtějším byl ale rozsudek soudu zemského či městského. Strany byly označovány jako (*exekvent*) věřitel a (*exekuta*) dlužník. Povinností věřitele bylo dostavit se k zemským deskám a žádat o tzv. úmluvu. Tato skutečnost byla komornickým starostou zapsána a k dlužníkovi byl vyslán komorník s tzv. listem na úmluvu. Což byla výzva ke splnění povinnosti uložené rozsudkem. Dlužníkovou povinností bylo domluvit se s věřitelem na splnění jeho povinnosti. Až po marném uplynutí této lhůty nastoupila skutečná exekuce.

Ta byla rozdělena do několika fází. První fází samotné exekuce byl zvod, který přicházel na řadu po úmluvě. Odsouzený zvod buď přijal a byl tedy povinen provést úkony spojené se zemskými deskami anebo nesouhlasil a nechal tak iniciativu na úřednících.

---

² KINCL, Jaromír, Michal SKŘEJPEK a Valentin URFUS. Římské právo. Praha: C.H. Beck, 1995. Beckovy právnické učebnice. S 130 – 132 ISBN 8071790311.

³ WOLFOVÁ, Jitka a Martin ŠTIKA. *Soudní exekuce*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Právní monografie (Wolters Kluwer ČR). s. 34 – 35 ISBN 9788075524270.

Exekuce se v tento okamžik dostala do své třetí fáze, ve které musel nejdříve věřitel požádat opět u zemských desek tentokrát o obranný list, který stvrzoval nejvyšší purkrabí, který v té době představoval nejvyšší patro moci výkonné. S tímto listem a společně se zemským holomkem se musel dostavit na daný statek dlužníka. Měl za povinnost podat oznámení místnímu rychtáři a poddaným se zde představil jako nový majitel a pán.

V případě, že se dlužník bránil výkonu rozhodnutí, stával se tzv. odbojníkem a v tuto chvíli proti němu byl purkrabí oprávněn svolat hotovost. Tento postup se uplatňoval u exekuce na nemovité statky.

Závěrečnou fází faktické exekuce bylo tzv. odhádání, během toho se zjišťovala cena majetku a věřitel se stává držitelem statku. Úplně finální exekucí bylo poslední panování. Tímto okamžikem se věřitel stal plnoprávným vlastníkem nemovitosti. Tento akt byl spojen se symbolickým pálením šindelů a předání moci.

Postupem času se ale začala uplatňovat exekuce na peníze, obilí, atd. A exekuce na nemovitosti se postupně stávala až posledním způsobem získání pohledávky od dlužníka.⁴

2.3.Exekuční řád z roku 1896

Nový exekuční řád byl vytvořen z důvodu tehdejší zdlouhavosti řízení. Často se čekalo na strany, než se vyjádří nebo na to, kdy bude dlužníkovy doručena žádost. Tyto situace velmi protahovaly délku řízení. Dále zde byly velice vysoké náklady na řízení, které byly opravdu až přemrštěně vysoké. Hlavním cílem nové úpravy byla snaha oddělit exekuční řízení od nalézacího. Byla zde snaha ulehčit stranám, zrychlit řízení a hlavně pomoci účastníkům při soudním jednání. Byla zde poprvé úvaha o tom, že by exekuci mohli provádět i soukromé osoby. V této době vykonávaly výkon exekuce pouze speciální exekuční soudci. Také zde byl nátlak, aby se využívaly příkázání pohledávek od poddlužníků.

---

⁴ WOLFOVÁ, Jitka a Martin ŠTIKA. *Soudní exekuce*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Právní monografie (Wolters Kluwer ČR). s. 36 – 37 ISBN 9788075524270.

Nový exekuční řád se skládal ze dvou zákonů. První z nich byl zákon č. 78/1896 ze dne 27. května 1896, o řízení exekučním a zajišťovacím a druhý zákon č. 79/1896, o řízení exekučním a zajišťovacím, který obsahoval nejprve všeobecná ustanovení a poté ustanovení specifická v rámci provedení exekuce. Mezi specifické způsoby patří exekuce na peněžité pohledávky, také na movité a nemovité jmění.⁵

2.4.Exekuční právo od roku 1918 do roku 1938

Exekuční řád se také změnil v období první republiky, proběhla zde rekodifikace procesního práva. Novinkou v novém občanském soudním řádě byl pojem výkon rozhodnutí, který nahradil tehdy ustálený pojem exekuce. Nově se tedy setkáváme s řízením vykonávajícím nikoli s řízením exekučním. *„Výkon rozhodnutí byl zásadně omezen na exekuci speciální, ať pro peněžité či nepeněžité plnění. Speciální exekuce nadále vycházela ze struktury sporného řízení, byť se nový občanský soudní řád pokládal za základ jednotnosti řízení, avšak s existencí dvou stran nemohl nic učinit ani v řízení nalézacím, ani v exekuci. Stejně tak byl zachován dispoziční princip, jenž byl doplněn principem oficality, resp. Přísné hospodárnosti; soud má provést výkon rozhodnutí co nejrychleji..“* Pomalu se společnost ve státě formulovala do nového světla, to také mělo za následek nový výčet práv u exekuce na peněžité plnění. Zde hned z počátku narazíme na úpravu srážek ze mzdy, dále zde máme příkázání pohledávky a prodej věcí s movitým a nemovitým charakterem.⁶

2.5.Novodobé exekuční řízení

V září roku 2001 prošel návrh zákona o soudních exekutorech poslaneckou sněmovnou, ale byl vrácen do poslanecké sněmovny po přečtení senátu s pozměňovacími návrhy. Tento návrh poslanecká sněmovna nakonec schválila a tím byl publikován ve Sbírce zákonů České republiky jako zákon č. 120/2001 Sb., exekuční řád.

---

⁵ WOLFOVÁ, Jitka a Martin ŠTIKA. *Soudní exekuce*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Právní monografie (Wolters Kluwer ČR). s. 40 ISBN 9788075524270.

⁶ WOLFOVÁ, Jitka a Martin ŠTIKA. *Soudní exekuce*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Právní monografie (Wolters Kluwer ČR). s. 44 ISBN 9788075524270.

V novele se začíná používat nový institut, soudní exekutor, který je založen na principu „*jakákoliv činnost exekutora začíná tam, kde končí činnost soudu v nalézací řízení*“⁷ Díky tomu byl rozšířen právní řád o další typ exekuce, která byla prováděna soudními exekutory. Současná podoba exekučního řádu měla platnost od 3. dubna 2001 a účinná byla od 1. května 2001. Největší novelu v posledních deseti letech zažil exekuční řád k 1. lednu 2013, kde nabyl své účinnosti. Mezi nejvýznamnější novinky této novely patří předžalobní výzva, slučování exekucí, postižení účtu a mzdy manžela, předražek nebo úprava natáčení exekuce. Novinek je zde samozřejmě více, některé instituty budu zkoumat blíže v civilní nebo správní úpravě.⁸

3. Správní exekuce

Správní exekuce je upravena v zákonu č. 500/2004 Sb., správního řádu. Tomuto řádu předcházela zákon č. 71/1967 Sb. o správním řízení. Tento správní řád byl zrušen k 1. lednu 2006 a od tohoto data nabyl účinnost správní řád nový. Informace o správní exekuci jsou upraveny v celém správním řádu, každopádně detailní úprava správní exekuce je upravena v části druhé hlavy IX správního řádu.

Exekuce je v rámci správního řízení poměrně samostatnou částí. Nastupuje v případě, pokud ze strany dlužníka nedochází k dobrovolnému plnění povinností. Je zde také důležitá lhůta, do kdy má být plnění dlužníka splněno. Nucené vymáhání povinností musí být uloženo buďto správním rozhodnutím exekučního správního orgánu nebo musí vyplynout z uzavřeného smíru. Tento smír též schvaluje správní orgán. Samotná exekuce nastupuje až po marném uplynutí lhůty. Pokud tedy přistoupíme k nucenému výkonu rozhodnutí, hovoříme o správní exekuci.⁹

Ve správní exekuci najdeme jeden důležitý pojmový znak práva. Tímto pojmovým znakem je státní vynutitelnost v případě nerespektování dobrovolného splnění povinností. Státní vynutitelnost určitého práva, patří mezi základní principy fungování ve státním území. Správní exekuce se standardně provádí tzv.

---

⁷WOLFOVÁ, Jitka a Martin ŠTIKA. *Soudní exekuce*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Právní monografie (Wolters Kluwer ČR). S. 46 ISBN 9788075524270.

⁸<http://ekcr.cz/>

⁹HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 313 ISBN 9788075020710.

faktickými úkony (exekučními úkony). Tyto exekuční úkony mají vrchnostenský charakter. Jak již bylo zmíněno v odstavci výše, zasahují do práv a povinností povinné osoby proti její vůli. Kvůli tomuto charakteru je důležité zachovat princip legality.¹⁰

Exekuční řízení lze ve správním procesu považovat za specificky upravenou část. Po vykonávacím řízení může následovat řízení nalézací. Exekuční řízení nemůže existovat bez konkrétního podnětu. V prvním stupni rozhoduje správní orgán, který také může schválit smír. Další možnou osobou, od které podnět přichází je účastník řízení, tedy oprávněná osoba. Tato osoba se snaží vymoci svůj právní nárok. Správní orgány jsou jediní, kteří mohou ve správní exekuci vydávat exekuční tituly. Z exekučního titulu vyplývá nárok na zahájení exekuce, pokud povinná osoba nesplní rozhodnutí správního orgánu.¹¹ Toto rozhodnutí má povahu individuálního správního aktu.¹²

Exekuční titul je základním pilířem pro správní exekuci. Může jimi být vykonatelné správní rozhodnutí nebo vykonaný smír. Pokud se vykonatelné správní rozhodnutí stane účinné, měl by dlužník tuto povinnost splnit. Neučiní-li tak, bude plnění vynuceno státní mocí. Exekuční titul podle § 105 správního řádu uplatňují osoby oprávněné k vydání titulu nebo správní orgán, který schválil smír nebo vydal rozhodnutí v prvním stupni řízení.¹³

Ve správním řádu je také možnost uplatit jiné orgány než je orgán správní. Tento případ nastane, když se nalézací správní orgán obrátí s nařízením a provedením exekuce na soud či soudního exekutora. Soud se poté řídí při výkonu rozhodnutí občanským soudním řádem a soudní exekutor používá ustanovení dle řádu exekučního.¹⁴ Ať je tedy orgánem příslušným k exekuci kdokoli, je označován za exekuční správní orgán.

Správní orgán, soud či soudní exekutor jsou kompetentní k vykonání správního rozhodnutí. Návrh na soudní výkon rozhodnutí má možnost podat jak vymáhající orgán, tak i účastník řízení. Může se stát, že rozhodnutí, které vydá správní orgán

---

¹⁰KLÍKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 355- 356 ISBN 978-80-7478-943-4.

¹¹ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 313 – 314 ISBN 9788075020710.

¹²KLÍKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 355 ISBN 978-80-7478-943-4.

¹³ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. s. 328 ISBN 9788073801106.

¹⁴KLÍKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 360 ISBN 978-80-7478-943-4.

ve správní exekuci, bude bezvýsledné. Poté je zde možnost uplatnit alternativu, že se podá návrh na výkon rozhodnutí prováděná soudem.

Exekuci lze rozdělit na dvě základní členění, které rozlišují povahu uložené povinnosti. První z nich je exekuce na peněžité plnění, tuto exekuci najdeme detailně upravenou v zákoně č. 280/2009 Sb., daňového řádu.¹⁵ Ve správním řádu je exekuce na peněžité plnění zmíněna v § 106, kde se odkazuje na to, že se pro postup exekuce na peněžité plnění uplatní zákon pro správu daní.¹⁶ „*Správní řád pouze upravuje věcnou příslušnost správních orgánů k tomuto způsobu výkonu rozhodnutí.*“ Za peněžní plnění lze považovat třeba pokuty uložené za správní delikty.¹⁷

Při tomto plnění se podle ustanovení § 106 správního řádu považuje za exekuční správní orgán:

1. obecný správce daně
2. správní orgán, který v prvním stupni vydal exekuční titul nebo schválil smír
3. obecní, městský nebo krajský úřad¹⁸

Na druhém místě je pak exekuce na nepeněžité plnění, která se vymáhá od § 107 správního řádu. Podle § 118 odst. 1 a 3 správního řádu se použijí úvodní ustanovení v plném rozsahu a ustanovení hlav I až X, kde se řídí pouze určitou částí úpravy (řídí se přiměřeně). Pro přiměřená ustanovení jsou dány tyto výjimky:

- nelze prominou zmeškání úkonu
- nelze obnovit řízení nebo vydat nové rozhodnutí¹⁹

Při tomto plnění se podle § 107 správního řádu stává exekučním správním orgánem:

1. správní orgán, který v prvním stupni vydal nebo schválil exekuční titul

---

¹⁵ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 313 – 314 ISBN 9788075020710.

¹⁶ JEMELKA, Luboš. *Správní řád: komentář*. 5. vydání. V Praze: C.H.Beck, 2016. Beckova edice komentované zákony. s. 580 ISBN 9788074006074.

¹⁷ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 314 ISBN 9788075020710.

¹⁸ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 362 – 363 ISBN 978-80-7478-943-4.

¹⁹ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 356 ISBN 978-80-7478-943-4.

2. obecní, městský nebo krajský úřad
3. Obecní úřad s rozšířenou působností²⁰

3.1. Zásady vykonávacího řízení

Ve vykonávacím řízení najdeme několik zásad, které jsou společné pro celé správní řízení, ale máme zde také specifické zásady, kterými se správní exekuce řídí. Jako první uvedu dvě velmi důležité zásady, mezi které patří zásada dispoziční a projednací. Podle těchto zásad se zkoumají podmínky a předpoklady, které zjišťuje z úřední povinnosti správní orgán. Další velmi důležitou zásadou, která je typická pro celé správní řízení, je zásada rovnosti stran. Zásada legálního pořádku udává, v jakém pořadí se budou provádět úkony při soudním výkonu rozhodnutí. Aby byla použita nejvhodnější varianta, která se snaží účastníka co nejméně postihnout, jsou použity zásady vhodnosti a přiměřenosti. Tyto zásady jsou pro účastníka řízení velmi důležité. Máme zde i plnou řadu procesních institutů, které se snaží ochránit jak třetí osoby, tak i povinného. Pokud nastane specifická situace, kterou určuje zákon, je zde možnost použít tyto tři instituty:

1. institut odkladu
2. přerušování výkonu rozhodnutí
3. zastavení exekuce

Ve správní exekuci použijeme nejen zásady správního řízení, ale též zásady typické pro civilní proces. U peněžité exekuce ve správním řízení, jsou zásady převzaté z občanského soudního řádu, i přesto, že se řídí daňovým řádem.

Mezi specifické zásady bych uvedla zásadu přednosti, při které mají některé pohledávky přednost na uspokojení, před ostatními. Opakem je zásada priority, při které je uspokojování pohledávek v přesně stanoveném pořadí. Se zásadou priority také souvisí zásada proporcionality, u které je možné uspokojit pohledávky ve stejném pořadí, a tyto pohledávky se uspokojují poměrně.²¹

---

²⁰KLÍKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 362 ISBN 978-80-7478-943-4.

²¹HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 314-315 ISBN 9788075020710.

3.2. Procesní podmínky

Procesní podmínky jsou důležitým pilířem správní exekuce, pokud nejsou splněny, exekuce nemůže být nařízena ani prováděna. Aby byly procesní podmínky splněny, musí účastník řízení tyto dané předpoklady splnit:

1. Účastník, který nedbal plnění povinnosti, kterou uložil správní orgán rozhodnutím nebo smírem. Tuto povinnost v dané lhůtě dobrovolně neprovedl, a tudíž splnil první procesní podmínku k nařízení exekuce.
2. „*K zahájení exekučního řízení musí existovat řádný podklad pro výkon rozhodnutí, kterým je vykonatelné rozhodnutí nebo vykonatelný smír (exekuční titul).*“ Za exekuční titul se považuje listina ve které je konkrétně uvedena povinnost a lhůta plnění. Tento exekuční titul vydal příslušný správní orgán.
3. Pokud uplynula doba, za kterou má být příslušný výkon správního rozhodnutí dobrovolně splněn. Tato doba se nazývá marné uplynutí lhůty a po ní následuje okamžik, kdy se zahájí exekuční řízení.
4. Nedošlo k prekluzi tzv., že nezaknukla varianta, která dává správnímu orgánu možnost vymáhat plnění od povinného.
5. Oprávněná osoba podala z exekučního titulu návrh na správní exekuci. Návrh může podat také správní orgán, který v prvním stupni vydal rozhodnutí.
6. Musí existovat správní orgán, který výkon provede. Ve správním řádě je uvedeno, že správním exekučním orgánem mohou být úřady samosprávných územních celků s věcnou příslušností²²

---

²² HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 315- 319 ISBN 9788075020710.

3.3. Návrh

Návrh na soudní výkon rozhodnutí nejčastěji podává správnímu orgánu oprávněný, kterému vyplývá nárok z exekučního titulu. Návrh na exekuci může též podat správní orgán, který vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo schválil smír. Oprávněná osoba nebo vymáhající správní orgán si zde může rozhodnout, zda o pomoc požádá soudního exekutora nebo jestli exekuci ponechá na správním orgánu nebo bude exekuce pokračovat soudní cestou. Je tedy na volném rozhodnutí oprávněného, jakou variantou bude exekuce provedena.

Soudy se řídí podle občanského soudního řádu. K výkonu správních rozhodnutí je příslušný obecný soud, v jehož obvodu má povinný trvalé bydliště nebo kde se nachází jeho majetek. Pokud se stane správní nebo daňová exekuce bezvýslednou, lze poté podat návrh pro výkon rozhodnutí soudem.²³

Zákon č. 119/2001 Sb., stanovuje pravidla, pokud nastane situace, že probíhá více exekucí najednou. Souběh více exekucí nastává, pokud nastane situace, že je více exekucemi postižená tatáž věc (litispendence), právo nebo majetková hodnota. Pohledávky se poté uspokojují podle svého pořadí.²⁴

3.4. Vymáhání na peněžitě plnění

Při exekučním řízení na peněžitě plnění se použije zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších právních předpisů. Správní řád v § 106 odkazuje na správce daně, který se peněžitým plněním bude dále při průběhu exekuce zabývat. Tento druh exekučního plnění nemá ve správním řádu žádnou vlastní právní úprava. Správní řád se tedy na vymáhání exekuce na peněžitě plnění nepoužije ani podpůrně.²⁵

Správcem daně se stává správní orgán, kterému to ukládá daňový zákon. Zákon dále uvádí jaký rozsah a působnost pravomocí je správci daně určena.²⁶

---

²³ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 320 ISBN 9788075020710.

²⁴ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 361 ISBN 978-80-7478-943-4.

²⁵ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 365 ISBN 978-80-7478-943-4.

²⁶ HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 8. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2012. Beckovy právnické učebnice. s. 400 ISBN 9788071792543.

V ustanovení § 11 daňového řádu jsou určeny pravomoci správce pro správu daní.

Správce podle zákona:

1. vede daňová řízení a jiná řízení podle daňového zákona,
2. provádí vyhledávací činnost,
3. kontroluje plnění povinností osob zúčastněných na správě daní,
4. vyzývá ke splnění povinností,
5. zabezpečuje placení daní.²⁷

Ve druhém odstavci tohoto paragrafu, je i zmíněna pravomoc k zřizování a vedení registrů nebo evidence daňových subjektů. Díky těmto evidencím má správce přehled o daňových povinnostech subjektů, kterých se tato exekuce týká.²⁸

Daňová exekuce je zajímavá tím, že je zde možnost dělené správy. Můžeme ji tedy rozdělit na procesní daňovou správu a věcnou dělenou správu. „*V prvním případě orgán veřejné moci ukládá peněžité plnění určené do veřejného rozpočtu na základě jiného zákona než daňového řádu. V danou chvíli se ještě nejedná o správce daně. Vzápětí však orgán veřejné moci přejde ke správě placení peněžitého plnění, v tom rozsahu se z něj stává správce daně a postupuje podle daňového řádu. Ve druhém případě správu placení peněžitého plnění provádí jiný orgán veřejné moci než ten, který uložil peněžité plnění.*“²⁹

Při věcné příslušnosti správního orgánu je důležité rozdělit, zda je vymáhané plnění určeno do veřejného rozpočtu nebo je zde peněžité vymáhání exekuce určeno pro jiný subjekt, který má k této pohledávce oprávnění. Pokud jde o příjem do veřejného rozpočtu, mezi vymáhající orgány patří krajské úřady, orgány hl. města Prahy a orgány městských částí, celní úřady, územní finanční úřady, obecní úřady či jiné orgány, které k této pravomoci zmocní zvláštní zákon.³⁰

Pokud peněžité plnění nemíří do veřejného rozpočtu a je určeno pro jiný subjekt, nemá zde celní ani finanční úřad žádnou působnost ani pravomoc. Exekučními orgány se v prvním stupni stávají úřady územních samosprávných celků. V jiných případech je nutné aby se oprávněná osoba obrátila na soud nebo soudního

²⁷ § 11 odst. 1 Zákon č. 280/2009 Sb. Zákon daňový řád

²⁸ § 11 odst. 2 Zákon č. 280/2009 Sb. Zákon daňový řád

²⁹ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 365 ISBN 978-80-7478-943-4.

³⁰ HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 8. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2012. Beckovy právnické učebnice. s. 400 - 401 ISBN 9788071792543.

exekutora.³¹ Pokud náleží věcná příslušnost peněžního plnění územním samosprávným celkům, postupuje se také podle daňového řádu. Územní samosprávné celky mohou požádat správce daně o provedení exekučního řízení nebo ho mohou provést samy.³²

V ustanovení § 153 odst. 1 se nedoplatkem rozumí „*částka daně, která není uhrazena, a uplynul již den splatnosti této daně; nedoplatek je rovněž neuhrazené příslušenství daně, u kterého již uplynul den splatnosti, popřípadě též neuhrazená částka zajištěné daně.*“³³ „*Nedoplatek nelze vybrat ani vymáhat po uplynutí lhůty pro placení daně, která činí 6 let. Lhůta pro placení daně začíná běžet dnem splatnosti daně a v případě, že byla stanovena náhradní lhůta splatnosti, tak začíná běžet od náhradního dne splatnosti.*“

Exekuční řízení podle daňového řádu přerušuje lhůtu pro placení daně. Přerušování lhůty trvá od doby vymáhání daně exekučním správním orgánem až do doby, kdy se přihlašuje pohledávka do insolvenčního řízení či veřejné dražby. Je zde možnost, že bude nedoplatek zajištěn zástavním právem. V této situaci zanikne právo vymáhat nedoplatek po uplynutí třiceti let. Tento případ je výjimka, za normálních okolností končí lhůta pro placení daně po dvaceti letech. V tomto případě má lhůta prekluzivní charakter.³⁴ V § 176 odst. 1 daňového řádu můžeme najít, co se považuje při exekuci na peněžité plnění za exekuční titul. Hned v odst. 1 písm. a) najdeme výše zmíněný nedoplatek, Mezi další exekuční tituly patří vykonatelné rozhodnutí a vykonatelný zajišťovací příkaz.³⁵

Vydáním exekučního příkazu se zahajuje exekuční řízení. Příkaz se musí doručit na adresu dlužníka a dalších osob, kterých se exekuční řízení týká. Existují i situace vymezené zákonem (daňovým řádem), v jakém pořadí bude příkaz doručen příslušným osobám. Je to uvedeno například v § 191 odst. 1 „*Exekuční příkaz se doručí poddlužníkovi dříve než dlužníkovi.*“³⁶

---

³¹ HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 8. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2012. Beckovy právnické učebnice. s. 402 ISBN 9788071792543.

³² HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 322 ISBN 9788075020710.

³³ § 153 Zákon č. 280/2009 Sb. daňový řád

³⁴ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 366 ISBN 978-80-7478-943-4.

³⁵ § 176 Zákon č. 280/2009 Sb. Daňový řád

³⁶ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 367 ISBN 978-80-7478-943-4

Vymáhání správní exekuce na peněžité plnění lze provádět několika způsoby.

1. srážkami ze mzdy,
2. příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb,
3. příkázáním jiné peněžité pohledávky,
4. postižením jiných majetkových práv,
5. prodejem movitých věcí,
6. prodejem nemovitých věcí.³⁷

Pokud povinný v určité lhůtě nezplatí nedoplatek, tak nastává vymáhání peněžitého plnění. Pro daňovou exekuci se použije podpůrně občanský soudní řád.³⁸ Ze zákonné úpravy občanského soudního řádu se využívá hlavně postup, který se vztahuje na poddlužníka. Správce daně se snaží vyrozumět dlužníka, aby ve stanovené lhůtě pohledávky uhradil. Je pouze na dobré vůli správce zda bude informovat dlužníka o případných následcích, které mohou nastat při neplnění jeho povinnosti.³⁹ Pokud i tak není dlužník ochotný zaplatit pohledávku tedy, nedoplatek a pokuty, které mu byly uloženy, musí daňový správce zahájit vymáhání pohledávek. Částka se dále bude zvyšovat o úroky z prodlení, které budou během exekučního řízení nabíhat.

Daňové exekuční řízení se zahajuje, pokud je nařízeno vydání exekučního příkazu. Exekuční příkaz obsahuje kromě řádného označení, které je uvedeno v § 102 odst. 1 daňového řádu, mimo jiné i to, jakým způsobem se bude daňová exekuce provádět. Musí zde být uvedena výše nedoplatku, které se exekuční řízení týká. Dále se uvádí výše exekučních nákladů spojená s exekučním řízením a uvádí se odkaz na exekuční titul, podle kterého se daňová exekuce provádí. Exekuční příkaz se poté doručí do vlastních rukou dlužníka nebo třetích osob, kterých se exekuční řízení týká.⁴⁰

Pokud se v průběhu řízení vyskytnou osoby, kterých se exekuční řízení netýká, mají právo vyloučit svůj majetek z daňové exekuce. Návrh na vyloučení tohoto majetku může podat správce daně. Je to tedy možné pro osoby, které prokázaly,

---

³⁷ § 178 odst. 5. Zákon č. 280/2009 Sb. Daňový řád

³⁸ § 177 odst. 1. Zákon č. 280/2009 Sb. Daňový řád

³⁹ § 153 Zákon č. 280/2009 Sb. Daňový řád

⁴⁰ § 178 Zákon č. 280/2009 Sb. Daňový řád

že se jich exekuce netýká nebo pokud je tato exekuce ukládaná exekučním příkazem na majetek, na který se exekuce nevztahuje. Jako příklad můžu uvést vlastnické právo jiné osoby nežli je osoba povinná.

Tato osoba musí do 15 dnů ode dne, kdy je jí doručen exekuční příkaz, vyloučit svůj majetek aby nebyla součástí daného řízení. Ostatní osoby mají také 15 dní na to, aby podaly návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce. Tato lhůta začíná běžet dnem, kdy se o lhůtě dozvěděli. Na to aby o návrhu bylo rozhodnuto, si exekuční správní orgán nechává ze zákona lhůtu třiceti dnů. Možnost odvolání proti tomuto rozhodnutí mají pak osoby v délce 15 dní ode dne, kdy jim bylo doručeno zamítnutí o vyloučení svého majetku z exekuce.⁴¹

Ke kroku, kde dlužník podává ke správnímu exekučnímu orgánu návrh na prohlášení o svém majetku, se přistupuje až v případě, že se nepovede daňovou exekucí z účtu povinného vymoci nedoplatek. Daňový nedoplatek je možné promlčet ve lhůtě šesti let, po roce, kdy marně uplynula lhůta k ukládané povinnosti. Pokud je mezi touto dobou promlčecí lhůta přerušena, začíná po uplynutí kalendářního roku promlčecí lhůta nová. Oprávněná osoba má právo vymáhat nedoplatek, nejdéle však ve lhůtě dvaceti let. Samozřejmě, že k promlčení pohledávky se přihlédne až tehdy, jsou-li námitky úspěšně uplatněny.⁴²

Je povinností aby dlužník uvedl v prohlášení o majetku veškeré informace pravdivě. Musí uvést všechny svůj majetek a to se týká i majetku, který spadá do společného jmění manželů. Správce daně má díky prohlášení o majetku možnost vytvořit si schéma s jakými financemi a majetkem povinný nakládá a jaké budou jeho další kroky k vymožení dané pohledávky. Pokud by se stalo, že některé informace budou lživě uvedené nebo je povinný promlčí, podává exekuční správní orgán návrh na trestní řízení dlužníka.⁴³ Co vše musí být uvedeno v prohlášení majetku, je taxativně vymezeno v § 180 odst. 3 daňového řádu. Jsou zde samozřejmě i výjimky, při kterých nemusí být majetek přiznán. Mezi tyto výjimky můžeme uvést za příklad situaci, je-li proti dlužníkovi již vedeno

---

⁴¹ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. Meritum Správní řád. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 368 – 369 ISBN 978-80-7478-943-4

⁴² SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. s. 335 ISBN 9788073801106.

⁴³ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 323 ISBN 9788075020710.

insolvenční řízení, má zavedenou nucenou správu majetku nebo vymáhaný nedoplatek zanikl.⁴⁴

Správní orgán provádějící exekuci se musí řídit zásadou přiměřenosti, to znamená, že nesmí použít proti dlužníkovi tvrdší vymáhací prostředek, pokud lze plnění vymoci mírnějším vymáhacím prostředkem.⁴⁵

3.4.1. Daňová exekuce srážkami ze mzdy

Srážka ze mzdy se provádí do výše dlužné částky, která je uvedena v exekučním příkazu. Částka, která se ze mzdy strhává, musí být vždy konkrétní. „*Mzda je pohledávkou dlužníka za plátcem mzdy. Předmětem daňové exekuce je nárok na výplatu mzdy a tzv. jiného příjmu (samotná částka, pokud je již vyplacena, nemůže být předmětem daňové exekuce srážkami ze mzdy, ale je třeba využít způsobu exekuce prodejem movitých věcí). Plátce mzdy disponuje statusem poddlužníka.*“⁴⁶

Zákoník práce uvádí, jaké příjmy jsou považovány za mzdu. Zpravidla je mzda odměnou za vykonanou práci. Za dobu daňové exekuce je plátce mzdy povinen, provádět z platu dlužníka srážky ze mzdy a tuto sraženou částku nesmí dlužníkovi vyplatit. Občanský soudní řád v § 277 a § 278 uvádí, jaká minimální částka musí dlužníkovi zůstat. Při nesplnění této povinnosti může být plátcem mzdy i dlužníkovi uložena pořádková pokuda, a to až do výše 50 000,-.⁴⁷

3.4.2. Daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb

Tato povinnost vzniká přímo ze zákona, kde se peněžní prostředky při daňové exekuci odečtou rovnou z účtu, který patří dlužníkovi. Může se jednat nejen o běžné účty ale také o vkladové či jiné účty, které jsou vedeny v daném institutu.⁴⁸ Poskytovatel těchto platebních služeb obdrží exekuční příkaz dříve nežli dlužník, protože se díky exekuci stává poddlužníkem. Tato vybraná částka

---

⁴⁴ § 180 Zákon č. 280/2009 Sb. Daňový řád

⁴⁵ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 324 ISBN 9788075020710.

⁴⁶ LICHNOVSKÝ, Ondřej. *Daňový řád: komentář*. 3. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckova edice komentované zákony. s. 695 ISBN 9788074006043.

⁴⁷ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 325 ISBN 9788075020710.

⁴⁸ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 325 ISBN 9788075020710.

se platí správci daně. „*Význam vzrůstá s nabytím účinnosti zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti a o změně zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Zde je uzákoněna povinnost platit bezhotovostně nad částku 270 000 Kč.*“⁴⁹

3.4.3. Daňová exekuce příkázáním jiné peněžité pohledávky

Tato exekuce je třetím způsobem vymožení daňové pohledávky. Tento způsob se použije, pokud se pohledávkou nestane mzda ani příjem uvedený v ustanovení §299 občanského soudního řádu. Mezi příklady tohoto ustanovení zmíním stipendium nebo nemocenskou.⁵⁰

„Uvedená exekuce postihuje jinou peněžitou pohledávku dlužníka než nárok na mzdu nebo na pohledávku z účtu u poskytovatele platebních služeb. Tuto exekuci lze nařídit i v případě, že pohledávka dlužníka se stane splatnou teprve v budoucnosti“ Pokud má dlužník poddlužníka, nesmí poddlužník vyplatit dlužníkovi jeho pohledávku a s touto pohledávkou nesmí ani dlužník jakkoliv nakládat.⁵¹

3.4.4. Daňová exekuce prodejem movitých věcí nebo nemovitostí

Zákon nejprve upravuje společná ustanovení, která se týkají věcí movitých a nemovitých. Oprávněnou osobou správního orgánu je daňový exekutor, který vždy provádí dražbu těchto věcí. Dražební vyhláška nařídí, kdy se bude dražba konat. Dražební vyhláška je upravena § 197 daňového řádu. Dražba jako celek je pak v daňovém řádu upravena od § 194 - § 202. O průběhu dražby se vede protokol, který podepisuje daňový exekutor a ti, kteří měli připomínky v průběhu řízení proti udělení příklepu.⁵²

3.4.4.1. PRODEJ MOVITÝCH VĚCÍ

U prodeje movitých věcí se nejprve sepiše seznam věcí, které jsou uvedeny v exekučním příkaze. Po té, co je dlužníkovi příkaz doručen, nesmí s tímto

⁴⁹LICHNOVSKÝ, Ondřej. *Daňový řád: komentář*. 3. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckova edice komentované zákony. s. 706 ISBN 9788074006043.

⁵⁰LICHNOVSKÝ, Ondřej. *Daňový řád: komentář*. 3. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckova edice komentované zákony. s. 715 ISBN 9788074006043.

⁵¹HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 325-326 ISBN 9788075020710.

⁵²HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 326 ISBN 9788075020710.

sepsaným majetkem nakládat. O průběhu sepisování majetku se pořizuje záznam.⁵³ Mezi sepsané věci mohou patřit například cenné papíry, kulturní věci a jiné. Specifické postavení mají věci rychle kazící se. Tyto movité věci jsou prodány mimo dražbu, často za poloviční cenu jakémukoliv zájemci.⁵⁴

3.4.4.2. PRODEJ NEMOVITÝCH VĚCÍ

Pokud má dlužník ve svém vlastnictví nějaký nemovitý majetek, tento majetek také postupuje exekuci. Pokud již byla zahájena exekuce, dlužník nemůže a hlavně nesmí s tímto majetkem dále nakládat. Dlužník má také zakázané zatížit nemovitost věcným břemenem, uzavřením nájemní smlouvy, zřízením výměnku, zřízením pachtovní smlouvy nebo zástavním právem. Pokud by tyto povinnosti porušil, jeho úkon bude neplatný.⁵⁵

Exekuční příkaz není správním orgánem doručen jen účastníkům řízení ale také katastrálnímu úřadu, který v katastru nemovitosti zaznamená, že daná nemovitost podléhá exekučnímu řízení. Tuto nemovitost poté ocení znalec znaleckým posudkem a stanoví přesnou výši nemovitosti. Exekuční správní orgán může dražbu nařídit po třech měsících znova, pokud tato nemovitá věc nebyla vydražena. Vše záleží na tom, jak moc je dlužná částka velká a kolik peněz se za nemovitost v dražbě dostane. Pokud je pohledávka větší než je cena, za kterou byla nemovitost vydražena, kryjí se z ceny nejprve finanční náklady na exekuční řízení a poté pohledávky zajištěné. Pokud by ještě zbyly nějaké finanční obnosy, připadají na řadu pohledávky nezajištěné.⁵⁶

3.5. Odklad placení nebo placení dlužné částky ve splátkách

Při závažných důvodech, mezi které se především berou v potaz důvody sociální nebo hospodářské, může dlužník nebo exekuční správní orgán požádat o náhradní lhůtu ke splnění povinnosti.⁵⁷

---

⁵³HORIZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 327 ISBN 9788075020710.

⁵⁴LICHNOVSKÝ, Ondřej. *Daňový řád: komentář*. 3. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckova edice komentované zákony. s. 775 ISBN 9788074006043.

⁵⁵LICHNOVSKÝ, Ondřej. *Daňový řád: komentář*. 3. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckova edice komentované zákony. s. 785 ISBN 9788074006043.

⁵⁶HORIZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 327 ISBN 9788075020710.

⁵⁷HORIZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 327 ISBN 9788075020710.

Daňovou exekuci můžeme také zastavit a to na návrh nebo z vlastní úřední povinnosti. V zákoně máme přesně uvedené situace, za kterých můžeme exekuci z části nebo úplně zastavit.⁵⁸

1. pro její nařízení nebyly splněny zákonné podmínky,
2. odpadl důvod, pro který byla daňová exekuce nařízena,
3. povolí posečkání úhrady nedoplatku,
4. bylo pravomocně rozhodnuto, že postihuje majetek, k němuž náleží právo nepřipouštět exekuci, nebo věci nepodléhající exekuci,
5. zaniklo právo vymáhat nedoplatek,
6. předpokládaný výtěžek nepostačí ani ke krytí exekučních nákladů,
7. pokud by pokračování v daňové exekuci bylo spojeno s nepoměrnými obtížemi,
8. bylo nařízeno více daňových exekucí a k úhradě vymáhaného nedoplatku postačí pouze některá z nich, nebo
9. je tu jiný důvod, pro který nelze v daňové exekuci pokračovat.⁵⁹

Z moci úřední nebo na návrh dlužníka může být daňová exekuce také i odložena. Oproti důvodům zastavení exekuce mají důvody k odložení daňové exekuce demonstrativní výčet. Zmínila bych zde například, že se exekuce odloží, pokud jsou zde předpoklady vedoucí k zastavení exekuce nebo že je zde možná varianta vyloučení věci ze soupisu majetku věcí, na které se exekuce vztahuje.⁶⁰

Pokud je daňová exekuce zastavena, odložena nebo nadále pokračuje, rozhodnutí o exekuci se doručuje všem účastníkům řízení.

Také bývá velmi časté, že dlužník splácí dlužnou částku ve splátkách, kterou určuje splátkový kalendář. Dlužná částka je rozdělena do několika splátek, při kterých je dlužník již schopný svůj dluh zaplatit. Je to velmi častý způsob zaplacení dlužné částky, jelikož málokterý dlužník může pokrýt celý svůj nedoplatek najednou. Pokud je uložen náhradní termín splatnosti, bývají úroky

---

⁵⁸ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. Meritum Správní řád. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 369 ISBN 978-80-7478-943-4.

⁵⁹ § 181 odst. 2 Zákon č. 280/2009 Sb. Daňový řád

⁶⁰ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. Meritum Správní řád. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 369 ISBN 978-80-7478-943-4.

nižší než ty původní. Úrok se nepředepisuje, pokud nedosáhl částky vyšší než je sto korun. Na zaplacení úroku má dlužník třicet dní.⁶¹

3.6. Nedobytný nedoplatek

Odpis nedoplatků se použije, pokud je nedoplatek nedobytný. U tohoto nedoplatku byla snaha vymoci ho po všech možných osobách, bohužel však bezúspěšně. Za neodbytný nedoplatek se také považuje částka, při jejímž vymáhání nebylo možné dojít k výsledku. Další možností neodbytného nedoplatku je situace, kdy jsou náklady vyšší než výtěžek a tudíž je to pro daného účastníka nevýhodné. Třetím případem, proč se nedoplatek dále dává do odpisů, je jeho spojení s velkými obtížemi.⁶²

3.7. Exekuční náklady

Náklady spojené s exekucí tvoří náklady za úkony a výdaje vzniklé v rámci nařízení exekuce a náklady, které byly učiněny k vykonání prodeje majetku.⁶³

Dlužník má za povinnost uhradit veškeré náklady řízení. Existuje také výjimka a to pro ty dlužníky, kterým byla daňová exekuce provedena neoprávněně. § 254 odst. 2 daňového řádu se uvádí sankce, které čekají na správní exekuční orgán v případě neoprávněné exekuce. „*Náklady za řízení daňové exekuce činí 2% z částky, pro kterou je daňová exekuce nařízena, nejméně 500 Kč a nejvíce 500 000 Kč. Náklady na výkon prodeje jsou stanoveny stejným způsobem a ve stejné výši.*“ Celkové výdaje hradí dlužník a má na to 15 dní, ode dne kdy mu bylo doručeno rozhodnutí. I kdyby nedošlo k prodeji majetku, i tak tyto náklady s pojením s výkonem exekuce musí dlužník zaplatit.⁶⁴

---

⁶¹ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 327 - 328 ISBN 9788075020710.

⁶² HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 328 ISBN 9788075020710.

⁶³ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 370 ISBN 978-80-7478-943-4.

⁶⁴ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 329 ISBN 9788075020710.

3.8. Dělená správa

Dělená správa se ve správním právu objevuje poměrně často. Dochází k ní, pokud je určeno exekuční peněžité plnění. Správcem daně se stává každý orgán veřejné moci, který se snaží zajistit plnění do veřejného rozpočtu a zabezpečuje placení daní. Daňovým subjektem se tedy stává vždy dlužník, který je povinný dané plnění splnit. V daňovém řádu je dělená správa ustanovena v § 161 a § 162. Správce daně musí dostat informace o údajích, které jsou uloženy rozhodnutím platební povinnosti, ve lhůtě 30 dní po marném uplynutí lhůty splatnosti.⁶⁵

V rámci věcné dělené správy je možné zaznamenat tyto dvě situace. V prvním případě uloží orgán veřejné moci peněžité plnění a hned poté ho předá do rukou správce daně. To znamená, že v této situaci správce daně spravuje i dobrovolné plnění pohledávky. Ve druhém případě získá správce daně právo vymoci nesplněnou povinnost, pokud ji povinný dobrovolně nesplnil. V tomto případě se správce daně stává pouze příslušným k vymození této povinnosti. Orgán veřejné moci i správce daně mají povinnost si sdělovat veškeré změny a informace týkající se o tomto plnění povinností. Je zde prolomena bariéra mlčenlivosti pouze mezi těmito dvěma orgány.⁶⁶

3.9. Vymáhání na nepeněžité plnění

Hlavním účastníkem toho správního řízení je tzv. povinný. Opět je zde důležitý předpoklad exekučního titulu, který je podnětem pro vydání exekučního příkazu nebo exekuční výzvy.⁶⁷ Exekuční výzva může předcházet exekučnímu příkazu nebo ji povinný nemusí dostat doručenu vůbec. Vše záleží na exekučním správním orgánu, zda určí povinnému náhradní lhůtu ke splnění povinnosti či nikoliv. Správní orgán ji zpravidla posílá, pokud má za to, že ke splnění povinnosti bude stačit pouze obeznámit povinného s jeho pohledávkou na nepeněžité plnění.

---

⁶⁵ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 329 - 330 ISBN 9788075020710.

⁶⁶ LICHNOVSKÝ, Ondřej. *Daňový řád: komentář*. 3. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckova edice komentované zákony. s. 601 ISBN 9788074006043.

⁶⁷ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 330 ISBN 9788075020710.

Exekuční výzva je vydána formou rozhodnutí a proti tomuto rozhodnutí nelze podat opravný prostředek.⁶⁸

Obsahem exekučního příkazu nebo výzvy jsou povinnosti, které musí být splněny. Jsou zde vymezeny také práva a věci, které budou exekucí postiženy a způsob provedení exekuce. Též je důležité uvést označení exekučního titulu. Povaha věci udává, jaký způsob plnění se použije. Rozlišujeme povahu zastupitelných plnění a nezastupitelných plnění. U první možnosti lze provést exekuci náhradním výkonem. Při druhé variantě použijeme způsoby přímého vynucení, mezi které patří zejména odebrání movité věci, vyklizení nebo předvedení. Je zde také varianta postupného ukládání pokut. Tu se snaží exekuční orgán uplatnit, až když nelze provést jiný způsob.⁶⁹

Je zde také možnost, že bude nepeněžitě plnění vymáháno po jiné osobě než je osoba z exekučního titulu.

1. Může to být osoba, na kterou byla převedena nebo na ní přešla nepeněžitá povinnost. Mluvíme tedy o právním nástupnictví. Toto nástupnictví může být smluvně ujednáno nebo na nástupníka přechází ze zákona. Přechod této povinnosti se prokazuje veřejnou listinou, je-li tato nepeněžitá povinnost sjednána smluvně. Pokud však přechází přímo ze zákona, není zde žádná potřeba listinu dokládat. Listinu vydává správní orgán, soud, notář či jiný pověřený orgán.
2. Další možností je pokračování této exekuce v dědickém řízení. Kde na dědice případně povinnost splnil nepeněžitě plnění po zůstaviteli.⁷⁰ Dědic, může samozřejmě takovéto dědictví odmítnout. Pokud by zde nebyl nikdo, kdo by tuto povinnost v dědictví chtěl přijmout, spadá dědictví i s touto pohledávkou do vlastnictví státu.

Za exekuční titul se považuje vykonatelné správní rozhodnutí a vykonatelný smír. Vykonatelnost správního rozhodnutí upravuje ustanovení § 74 správního řádu. Toto správní rozhodnutí je předběžně vykonatelné, pokud nastane situace,

---

⁶⁸KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 373 ISBN 978-80-7478-943-4.

⁶⁹HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 8. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2012. Beckovy právnické učebnice. s. 402 ISBN 9788071792543.

⁷⁰KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 373 ISBN 978-80-7478-943-4.

že odvolání nemá žádný odkladný účinek. Aby bylo rozhodnutí vykonatelné, je zapotřebí právní moci a uplynutí lhůty k dobrovolnému splnění povinnosti.⁷¹

Je zde samozřejmě i určitá pravděpodobnost, že nastane situace nedostatku vykonatelnosti. V tom případě nelze dále v exekuci pokračovat a řízení se musí zastavit. Může k tomu dojít v následujících situacích:

1. Správní rozhodnutí nebo smír byl změněn nebo zrušen podle § 100 odst. 6 správního řádu. Tento paragraf odkazuje na vážnou újmu týkající se účastníka řízení.
2. Vykonatelnost správního rozhodnutí je pozastavena. To upravuje § 95 odst. 5 správního řádu, kde je také zmíněna vážná újma účastníka řízení nebo veřejného zajmu.⁷²

Při exekuci na nepeněžitá plnění jsou vyloučeny procesní instituty, jako je vydání nového rozhodnutí, prominutí zmeškání úkonu a obnova řízení a to § 118 odst. 3. Při nepeněžitém plnění musí povinný něco vykonat, dodat, vydat, něčeho se zdržet nebo něco strpět.

U nepeněžitého plnění nemá oprávněný možnost volby, jakým způsobem bude rozhodnutí vykonáno, vše záleží, jakou povahu má daná vynucovaná povinnost. Správní orgán, který vydal exekuční titul nebo schválil smír je oprávněn vymáhat exekuci nepeněžitého plnění. Správní orgán zváží, zda použije všechny možnosti, aby bylo uložené plnění splněno dobrovolně. Musí zvážit situaci, ve které se povinný nachází a popřípadě schválí náhradní lhůtu ke splnění povinnosti. Náhradní lhůta může být prodloužena, pokud o to povinný požádá. Pokud nebude povinnost splněna ani v náhradní či prodloužené lhůtě, tak následujícím krokem exekučního orgánu bude nařízení exekučního řízení. Správní orgán má povinnost upozornit v exekuční výzvě na to, že pokud nebude daná povinnost splněna řádně, nastane exekuční řízení. Proti exekuční výzvě není možnost podat odvolání, ale

---

⁷¹ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 330 ISBN 9788075020710.

⁷² KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 357 ISBN 978-80-7478-943-4.

povinný má možnost podat námitky. Námitky jsou uvedeny v § 117 správního řádu.⁷³

Jak jsem již v odstavci výše popsala, tak velmi důležitou rolí jsou pro exekuci zákonné lhůty. Pokud zákonná lhůta uplyne, nastává pro vymáhání nepeněžitého plnění prekluze, což je zánik práva na vymáhání. V ustanovení § 108 odst. 4. Správního řádu je uvedeno, že pokud nebyla povinnost dobrovolně splněna, může exekuční správní orgán exekuci nařídit. Lhůta pro nařízení je nejpozději pět let od dobrovolného nesplnění povinnosti a nejpozději ji lze provádět po dobu 10 let.⁷⁴

3.9.1. Způsoby nařízení exekuce

Exekučním příkazem se nařizuje exekuční řízení a dnem, kdy byla žádost doručena exekučnímu správnímu orgánu, je den zahájení exekučního řízení. Pokud je exekuce nařízena z moci úřední, není správní orgán vázán marným uplynutím třiceti denní lhůty, ale může uplatnit opatření proti nečinnosti.

Právo na informace o exekučním řízení, mají účastníci řízení, mezi které patří osoby, kterým byla uložena povinnost něco splnit, ale také osoby kterým jsou přiznána práva a povinnosti, která z exekučního řízení vyplývají. Exekuční správní orgán také dohlíží na to, aby žádost podal kompetentní správní úřad nebo oprávněná osoba či zde byly podmínky pro vykonatelnost exekučního titulu. Pokud se stane opak, má správní orgán povinnost zamítnout tuto žádost a zastavit exekuční řízení. Exekuční příkaz má formu usnesení a správní řád stanovuje je obsah. Tento příkaz je rozeslán všem účastníkům řízení. Součástí příkazu musí být zasláno také poučení o opravném prostředku.⁷⁵ Exekuční příkaz musí být jednoznačný a srozumitelný, tak aby i laik pochopil, koho se exekuce týká a jaké věci budou exekucí postiženy a způsob provedení exekuce. Opravným prostředkem proti exekučnímu příkazu jsou námitky, o kterých rozhoduje správní orgán. Námitku nelze podat, pokud již bylo usnesení vykonáno.⁷⁶

---

⁷³ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 330 - 331 ISBN 9788075020710.

⁷⁴ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 373 ISBN 978-80-7478-943-4.

⁷⁵ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 332 ISBN 9788075020710.

⁷⁶ § 117 Zákon č. 500/2004 Sb. správní řád

Správní exekuci na nepeněžitě plnění provádí kompetentní úřední osoba, které musí být umožněn vstup na úsek, kde má exekuce působit.⁷⁷

3.9.2. Odložení a přerušení exekuce

Zákonem stanovených mezí je možné, aby správní orgán využil institut správního uvážení, kterým může provedení exekuce odložit nebo přerušit. Jde to pouze tehdy, jsou-li k tomu vážné důvody, to však záleží na tom, jak tuto skutečnost soud uváží.

Povinný by měl jednat tak aby z jeho chování bylo jasné, že se snaží o splnění povinnosti. Pokud soud uvidí snahu ze strany povinného, je pravděpodobné, že mu splnění dané povinnosti odloží. Pokud povinný stojí o prodloužení lhůty ke splnění povinnosti nebo o její přerušení, musí tuto žádost podat sám a to písemně nebo se to zaznamená ústně do protokolu.

Existují dvě výjimky, kdy povinný nemusí podávat žádost o přerušení a lhůta je i přesto přerušena. Správní orgán může lhůtu přerušit sám od sebe, uvážili, že je to vhodné nebo to vyplývá přímo ze zákona. V době, kdy je exekuční řízení odloženo či přerušeno, může účastník činit jen taková opatření, která vedou k odstranění přerušování exekuce. V přezkumném řízení je předmět usnesení přezkoumatelný, jako to bylo u exekučního příkazu. Každopádně proti tomu rozhodnutí není přípustné odvolání, ale účastník může podat námitky. Správní orgán dohlíží, zda se podmínky pro přerušení nebo odložení exekuce nezměnily a jsou řádně plněny. Jakmile zjistí, že tyto podmínky nadále plněny nejsou, nařídí správní orgán, aby exekuční řízení pokračovalo a povinný je o tomto úkonu písemně informován.⁷⁸

Ve správní praxi bývalo nejasné, jaké jsou rozdíly mezi přerušením a odložením exekuce. Toto se snaží vyjádřit vládní návrh správního řádu, kde se udává, že odložení exekuce použije při průběhu exekučního řízení. Kdežto přerušení se

---

⁷⁷ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 332 - 333 ISBN 9788075020710.

⁷⁸ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 333-334 ISBN 9788075020710.

použije, pokud ještě exekuční příkaz exekuci nenařídil, avšak řízení již zahájeno bylo.⁷⁹

3.9.3. Zastavení exekuce

Zákon stanovuje, za jakých možností lze správní exekuci na nepeněžitě plnění zastavit. Exekuční řízení může být zastaveno na žádost povinného nebo z moci úřední. V usnesení o zastavení exekuce musí správní orgán uvést přesný důvod, proč exekuci zastavil.⁸⁰ V § 115 správního řádu je taxativně vymezeno, z jakých důvodů lze exekuci správním orgánem zastavit. Proti tomuto usnesení není možné podat odvolání. Mezi tyto zákonné důvody patří:

1. po nařízení exekuce povinnost zanikla
2. po nařízení exekuce zaniklo právo provádět exekuci nebo byl zrušen exekuční titul, který je podkladem pro exekuci,
3. o zastavení exekuce požádal ten, na jehož žádost podle § 110 písm. b) a c) správního řádu, byla exekuce nařízena,
4. průběh exekuce ukazuje, že by její pokračování bylo spojeno s mimořádnými nebo nepoměrnými obtížemi,
5. zjistí se, že exekuce byla nařízena k vymožení neexistující povinnosti nebo vůči neexistujícímu povinnému,
6. provedení exekuce je nepřípustné, protože před nařízením exekuce existoval důvod, pro který exekuci nebylo možno provést, nebo
7. je provedení exekuce nepřípustné, protože po jejím nařízení nastal jiný důvod vyplývající ze zvláštního zákona nebo stavu věci, pro který nelze exekuci provést.⁸¹

Správní orgán uváží, zda další průběh řízení nebude mít za následek velké množství obtíží a neočekávané náklady, které si vyžádají finanční zatížení účastníků. Musí být bráno v potaz, zda povinnost, kterou správní orgán vymáhá má větší význam než-li náklady spojené s tímto řízením. Pokud to tak není, správní orgán exekuci zastaví. Povinnému je doručeno do vlastních rukou usnesení o zastavení exekuce a proti tomuto usnesení není možné použít jako

---

⁷⁹SKULOVÁ, Soňa. Správní právo procesní. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. s. 339 ISBN 9788073801106.

⁸⁰ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 334 ISBN 9788075020710.

⁸¹ § 115 Zákon č. 500/2004 Sb. Správní řád

opravný prostředek odvolání, správní řád pouze připouští podání námitek. Pokud žádost o zastavení exekuce podá oprávněná osoba, které tento nárok udává exekuční titul, je exekuční řízení zastaveno a nezáleží na tom, zda k tomu měla oprávněná osoba zákonné důvody či nikoliv.⁸²

3.9.4. Exekuční náklady

„Exekuční náklady jsou náklady vzniklé v souvislosti s exekucí. Rozlišujeme exekuční náklady povinného, které tvoří paušální částku ve výši 2000 Kč a hotové výdaje vzniklé při provádění samotné exekuce. Ostatní skutečné náklady exekuce jdou k tíži správního orgánu. Zákon stanoví výši exekučních nákladů a podmínky jejich náhrady. Hotové výdaje zálohově ze svého rozpočtu hradí exekuční správní orgán, který je pak v plné výši převádí na toho, kdo je povinen je uhradit.“⁸³

Správní orgán rozhoduje formou správního rozhodnutí o exekučních nákladech spojených s exekučním řízením a také tyto náklady vymáhá.⁸⁴ Náklady na exekuci v zákoně taxativně uvedených případech hradí pouze povinný. Má-li exekuce více povinných osob, rozhodne správní orgán o každém zvlášť a poté mu nechá toto rozhodnutí doručit a uhradit náklady spojené s tímto řízením. Exekuce nezanikne i když povinný zemře. Tento závazek se stane součástí dědického řízení a exekuce bude převedena na dědice. Ten pokud dědictví přijde, má za povinnost tyto náklady uhradit. Jelikož se při úhradě nákladu jedná o peněžitě plnění, postupuje podle ustanovení, která jsou uvedena v daňovém řádu.⁸⁵

3.9.5. Námitky

Námitky patří mezi řádný opravný prostředek, pokud povinný nesouhlasí s usnesením správního orgánu. Námitky mohou být podány nejen na konci řízení, ale také v průběhu. Správní orgán může podané námitky zamítnout pro nepřipustnost, pokud již bylo napadené usnesení vykonáno. Formu správního rozhodnutí mají také námitky, které mají odkladný účinek. Odkladný účinek může nastat, pokud o to povinný požádal nebo soud zvážil danou situaci a rozhodl

⁸² HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 334 – 335 ISBN 9788075020710.

⁸³ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 335 ISBN 9788075020710.

⁸⁴ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 377 ISBN 978-80-7478-943-4.

⁸⁵ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 335 ISBN 9788075020710.

se těmto námitkám vyhovět. Napadené usnesení má na starosti exekuční správní orgán, který toto usnesení vydal. Příslušný orgán vše posoudí a rozhodne. Toto rozhodnutí je konečné a není zde připuštěna varianta odvolání.⁸⁶ Z tohoto odstavce tedy plyne, že námitky nejsou omezeny žádnou lhůtou. Povinný však nemá nárok podat námitky, pokud již bylo usnesení vykonáno.⁸⁷

3.9.6. Způsoby provedení exekuce

V § 112 správního řádu je uvedeno, za jakých podmínek je nepeněžitá exekuce vymožená. Tuto povinnost lze rozdělit na zastupitelná a nezastupitelná plnění. Zákon uvádí tři způsoby vymožení této povinnosti, které lze i kombinovat:

1. náhradním výkonem v případě zastupitelných plnění,
2. přímým vynucením v případě nezastupitelných plnění, zejména vyklizením, odebráním movité věci a předvedením, nebo
3. ukládáním donucovacích pokut⁸⁸

Záleží na povaze povinnosti, která je dána exekučním titulem, jaká varianta bude následně k plnění vybrána. Správní orgán, který uloženou povinnost bude vykonávat se musí řídit zásadami exekučního řízení. K těmto zásadám patří účelnost, hospodárnost a rychlost. Způsob provedení exekuce musí být proveden efektivně a musí brát ohled na povinného.⁸⁹

3.9.6.1. Exekuce provedením náhradního výkonu

V případě zastupitelného plnění je možné, aby byla exekuce provedena náhradním výkonem. Tímto výkonem exekuční správní orgán vybere jinou osobu, která vykoná za povinného nařízenou exekuci. Pověřovaná osoba musí dát k provedení výkonu souhlas.⁹⁰

Nařízená osoba musí dané nařízení splnit řádně a včas. Exekuční správní orgán dohlíží na to, aby nový povinný byl schopen toto nařízení splnit, a přitom musí

---

⁸⁶ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 336 ISBN 9788075020710.

⁸⁷ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. s. 342 ISBN 9788073801106.

⁸⁸ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 378 ISBN 978-80-7478-943-4.

⁸⁹ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 337 ISBN 9788075020710.

⁹⁰ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 378 ISBN 978-80-7478-943-4.

ještě dohlížet na to, aby vzniklé náklady byly přiměřené obvyklým cenám. Exekučním příkazem se ukládá povinnost k provedení určité práce nebo výkonu, i když tyto úkony bude konat jiná osoba. Tento příkaz vydává exekuční správní orgán. Ten také musí konkrétně v příkazu uvést, jaký typ práce má daná osoba vykonat, a musí specifikovat náhradní osobu.

Osoba, která je vybrána, musí s pozicí vykonavatele písemně souhlasit a nařízenou práci musí provést přesně, bez jakýchkoli odchylek. Náklady spojené s výkonem této práce hradí povinný a ten také zodpovídá za bezpečí provedené práce.⁹¹

Pokud je při této práci potřebné nakládat se stavebním materiálem nebo nějakou jinou věcí, která je ve vlastnictví povinného, musí exekuční správní orgán zajistit uskladnění a uchování těchto věcí. Povinností povinného je, aby tyto uskladněné věci převzal zpátky. Pokud by se stalo, že si povinný tyto věci nevyzvedne nebo se vzdá práva na jejich vlastnictví, přechází tento majetek na stát.⁹² Pokud je za potřebí danou věc zlikvidovat, ani tehdy se povinný nezbaví povinnosti úhrady nákladů. Pokud hrozí nebezpečí, že by náklady na exekuci byly značně vysoké nebo že povinnému hrozí nebezpečí z prodlení při úhradě nákladů, vydává exekuční správní orgán usnesení o tom, že má povinný povinnost zaplatit náklady na řízení předem nebo že má zaplatit zálohu. Tyto částky musí být v usnesení přesně specifikovány a povinný má právo podat proti tomuto usnesení odvolání v zákoně dané lhůtě 15 dnů podle § 83 správního řádu.⁹³ Lhůta pro zaplacení zálohy nesmí být kratší než osm dní, od vydání rozhodnutí, které nabylo právní moci.⁹⁴

3.9.6.2. Exekuce přímým vynucením povinnosti

Povinnosti, které jsou exekucí přímo vynutitelné, mají v zákoně pouze demonstrativní výčet. Mezi nejčastější případ přímého vynucení patří vyklizení místnosti, bytu, stavby, nemovitosti nebo jiných prostorů. A mezi další časté

---

⁹¹ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 337 ISBN 9788075020710.

⁹² KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 379 ISBN 978-80-7478-943-4.

⁹³ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 337 – 338 ISBN 9788075020710.

⁹⁴ SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. s. 347 ISBN 9788073801106.

případy patří předvedení osoby nebo odebrání movité věci.⁹⁵ U tohoto způsobu exekuce by měly být přítomny nestranné osoby, které mohou prokázat, že vynucení povinnosti proběhlo v pořádku.⁹⁶

3.9.6.2.1. Exekuce vyklizením

Povinný musí být informován správním orgánem, že se bude vyklízet nemovitost nebo jiný prostor, které jsou zapsané v jeho vlastnictví. V exekučním příkaze musí být přesně vymezeno jaká nemovitost nebo její část bude vyklizena. Při vyklizení tohoto prostoru musí být přítomna nestranná osoba. Za nestrannou osobu se považuje ten, kdo nemá s exekučním řízením nic společného a není zde žádná vazba mezi účastníky. Tato osoba musí s přizváním souhlasit a musí dát prohlášení o své nestrannosti. Pokud přizvané osobě vzniknou v rámci účasti nějaké náklady, hradí tyto náklady povinný. Touto osobou bývá zpravidla policista nebo pracovník obecního úřadu.⁹⁷

Pokud se vyklízí nemovitost, která ohrožuje lidské zdraví, může být příkaz doručen až při samotném výkonu vyklizení objektu. Exekuce vyklizením není provedena, pokud by vyklizení ohrozilo povinného vážně na zdraví. Je zde ale potřeba potvrdit tento zdravotní stav lékařským potvrzením. O celém výkonu vyklizení sepisuje exekuční správní orgán protokol.⁹⁸

Pokud je potřeba násilně vykázat povinného, musí si správní orgán přizvat policii ČR. Bez její přítomnosti nesmí danou osobu násilně vykázat z nemovitosti. Pokud byla policie požádána o pomoc, musí vždy tuto pomoc poskytnout.

Pokud by při vyklizení vznikla škoda, odpovídá za ni správní orgán. Ten má za úkol starat se o to, aby k žádnému poškození vyklizených věcí nedošlo. Tyto věci se předají povinnému. Pokud by povinný odmítl své věci převzít, správní orgán má povinnost tyto věci uchovat po dobu 6 měsíců a povinného písemně informovat, kam jeho věci uschoval. Správní orgán tyto věci prodá, pokud uplynula marná lhůta a povinný si věci nevyzvedl.

---

⁹⁵ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 338 ISBN 9788075020710

⁹⁶ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. a. 379 ISBN 978-80-7478-943-4.

⁹⁷ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 339 ISBN 9788075020710.

⁹⁸ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 380 ISBN 978-80-7478-943-4.

Z financí které jsou získány z prodeje věcí povinného se nejprve hradí náklady za úschovu, paušální částka ve výši 2 000 Kč a hotové výdaje exekuce. Pokud po této úhradě zůstanou další finanční obnosy peněz, jsou tyto peníze posílány buďto poštou nebo na účet povinného. Povinný se může k finančnímu obnosu přihlásit do 3 let od prodeje majetku. Jestli tak povinný neučiní, propadají peníze do příslušného rozpočtu. Pokud bychom se podívaly, jak to chodí v praxi, bývá často problém tyto movité věci prodat. Stane se tak, stávají se věci majetkem státu a ten s nimi naloží podle svého uvážení.⁹⁹

3.9.6.2.2. Odebráním movité věci a osobní prohlídka

Pokud nastane situace, že bude movitá věc odebrána z vlastnictví povinného, musí být tato věc jednoznačně vymezena v exekučním příkazu. Tato movitá věc je odebrána exekučním správním orgánem, ať se nachází u jakékoliv osoby. Správní orgán nejprve vyzve povinného k dobrovolnému odevzdání. Není-li tak učiněno, mezi následující krok patří využití donucovacích prostředků policie či strážníka obce. Opět jako u vyklizení věci, zde musí být přítomna nestranná osoba.

Podle § 126, je v krajní nouzi možná i osobní prohlídka bytu. K té se přistupuje, pokud by povinných nechtěl movitou věc dobrovolně odevzdat a bylo by prokazatelné, že jí má u sebe. Donucovací prostředky by měly být použity až v krajní nouzi, kdy již není možné vymoci věc jiným způsobem. Je zde aplikovaný princip od mírnějšího prostředku k tvrdšímu k vynucení dané věci. Věc se zpravidla odebírá tehdy, může-li ohrozit veřejný pořádek nebo by mohli vzniknout nějaké další velké škody. Povinný nemusí být přítomen u odebírání věci, pokud je zřejmé místo výskytu dané věci.¹⁰⁰ Oprávněná úřední osoba převezme danou movitou věc na kterou byla exekuce uplatněna a předá jí do vlastnictví oprávněné osoby.¹⁰¹

3.9.6.2.3. Předvedení

V § 60 správního řádu je upraveno předvedení účastníka. Toto ustanovení uvádí: „*Jestliže se účastník nebo svědek bez náležité omluvy nebo bez dostatečných*

⁹⁹ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 338 – 341 ISBN 9788075020710.

¹⁰⁰ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 341 – 342 ISBN 9788075020710.

¹⁰¹ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 381 ISBN 978-80-7478-943-4.

důvodů na předvolání nedostaví, může správní orgán vydat usnesení, na jehož základě bude účastník nebo svědek předveden. Předvedení na požádání správního orgánu zajišťuje Policie České republiky.“¹⁰²

3.9.6.3.Ukládání donucovacích pokut

Ukládání pokut se považuje za mírnější vynucovací prostředek. Ukládání donucovacích pokud se použije, pokud není možné exekuci provést přímým vynucením nebo náhradním výkonem. Exekuční správní orgán sám uváží, zda je efektivní tento donucovací prostředek použít. *„Pokuty se ukládají formou správního rozhodnutí až do výše nákladů na náhradní výkon, a pokud by nebylo možné náhradní výkon provést nebo nelze vyčíslit výši nákladů, může exekuční správní orgán uložit postupně jednotlivé pokuty až do výše 100 000 Kč.“* Povinný má právo podat proti tomuto rozhodnutí odvolání. Lhůta pro zaplacení donucovacích pokud musí být alespoň 15 dní od nabytí právní moci.¹⁰³ Pokuty jsou poté vybrány exekučním správním orgánem podle daňového řádu. Tyto pokuty slouží jako příjem do rozpočtu exekučních orgánů. To že povinný zaplatí pokutu, neznamená, že se zprošťuje odpovědnosti za škodu.¹⁰⁴

---

¹⁰² § 60 Zákon č. 500/2004 Sb. Správní řád

¹⁰³ HORZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 345 – 346 ISBN 9788075020710.

¹⁰⁴ KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. s. 383 ISBN 978-80-7478-943-4.

4. Civilní exekuční právo

Slovo „exekuce“ pochází z latinského slova „*exsecutio*“. Proto pokud se bavíme o výkonu rozhodnutí nebo o exekuci, považujeme tyto významy za synonyma.¹⁰⁵ Výkon rozhodnutí se v naší zemi sice zavedl občanským soudním řádem z roku 1963, avšak se nevžil do právního vědomí veřejnosti. Díky tomu používáme oba dva tyto termíny.¹⁰⁶

Civilní exekuční právo spadá do práva veřejného. „*Od přijetí a účinnosti exekučního řádu se datuje tzv. dvojkoľejnost právní úpravy civilních exekucí. Pravomocí uskutečňovat výkon rozhodnutí (exekuci) tak disponují dva rovnocenné orgány ochrany práva – soud a soudní exekutor. Postavení soudních exekutorů však není zcela samostatné, i v rámci exekucí dle exekučního řádu je soudu ponechána rozhodovací pravomoc.*“¹⁰⁷

V civilním procesu můžeme exekuci rozdělit na dvě základní členění. První z nich je řízení nalézací a druhé je řízení exekuční. Ve středoevropských zemích je toto členění velmi tradiční. „*Řízení nalézací je časově ohraničeno momentem zahájení civilního řízení soudního a právní mocí konečného, ne nezbytně nutně meritorního rozhodnutí.*“ Hlavním cílem nalézacího řízení je stanovit, co je v daném případě právem a co nikoliv, také je důležité poskytnou oprávněným účastníkům v řízení ochranu. Výsledkem řízení je pravomocné rozhodnutí, to může za zvláštních okolností nabýt povahu exekučního titulu.

Pokud v civilním exekučním řízení subjekt neakceptuje rozhodnutí, musí poté počítat s tím, že stát použije donucovací právní prostředky a zasáhne i do majetkové či osobní sféry.

U nalézacího řízení se mocenská funkce státu realizuje autoritativně a to stanovením konkrétního subjektivního práva, ale jakmile jde už o exekuční řízení je zde možný přímý zásah. Zde si stát vynutí, aby povinnost byla splněna, není-li splněna dobrovolně.¹⁰⁸ Nalézací i vykonávací řízení mohou působit i nezávisle na sobě. V exekučním titulu musí být vždy, přesně určen nárok, který má být

¹⁰⁵WINTEROVÁ, Alena a Alena MACKOVÁ. *Civilní právo procesní*. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 16 - 17 ISBN 9788075020772.

¹⁰⁶ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 2., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. Právnícké učebnice (Aleš Čeněk). s. 351 ISBN 9788073805715.

¹⁰⁷ŠÍNOVÁ, Renáta a Ingrid KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ. *Civilní proces*. V Praze: C.H. Beck, 2015. Academia iuris (C.H. Beck). s. 5 ISBN 9788074006005.

¹⁰⁸ŠÍNOVÁ, Renáta a Ingrid KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ. *Civilní proces*. V Praze: C.H. Beck, 2015. Academia iuris (C.H. Beck). s. 1 - 2 ISBN 9788074006005.

vymožen. Exekuční titul musí být materiálně i formálně vykonatelný. Formálně vykonatelný znamená, že musí být opatřen potvrzením vykonatelnosti a v materiální rovině musí obsahovat označení oprávněné i povinné osoby. Musí zde být vymezen rozsah a obsah, a také jsou zde důležité lhůty ke splnění dané povinnosti.¹⁰⁹

Vykonávací řízení může být dvoufázové nebo v některých situacích třífázové. Nařízení výkonu je první fáze vykonávacího řízení. Zjišťuje se zda, jsou splněny podmínky pro vymáhání. Poté následuje druhá fáze, která se nazývá provedení výkonu. Výsledkem druhé fáze je získání vymáhaného plnění. Třetí fáze nastává, pokud má být uspokojeno více věřitelů. Výtěžek je mezi všechny účastníky rozdělen, často to bývá třeba prodejem nemovitosti. Tato fáze se nazývá rozvrh výtěžku.¹¹⁰

4.1.Funkce civilního práva exekučního

Civilní exekuční právo má tři základní funkce. Jako první zde máme funkci preventivní, ta nepřímo nutí, aby byly splněny povinnosti. Zde ještě není použit mocenský státní zásah, vymáhání subjektivních práv.

Mezi druhou funkci patří funkce donucovací, nebo se jí také říká funkce represivní. Ta nastupuje, pokud není splněna první funkce. „*Represe je vyhrazena především státu a realizuje se na to určenými orgány ochrany práva – v tomto případě orgány civilní exekuce.*“

Za poslední funkci civilního exekučního práva považuje funkci ochranou, nebo také protektivní. Základem je zde ochrana práv oprávněných subjektů, ale je zde také velmi důležitá ochrana zájmů slabší strany. Za slabší stranu se považuje hlavně spotřebitel, na toho se bere zvýšená ochrana, jelikož to vyžaduje Soudní dvůr EU.¹¹¹

---

¹⁰⁹WINTEROVÁ, Alena a Alena MACKOVÁ. *Civilní právo procesní*. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 16 - 17 ISBN 9788075020772.

¹¹⁰WINTEROVÁ, Alena a Alena MACKOVÁ. *Civilní právo procesní*. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 16 - 17 ISBN 9788075020772.

¹¹¹ŠÍNOVÁ, Renáta a Ingrid KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ. *Civilní proces*. V Praze: C.H. Beck, 2015. Academia iuris (C.H. Beck). s. 3 ISBN 9788074006005.

4.2. Prameny právní úpravy

Mezi prameny civilního exekučního práva považuje vnitrostátní prameny, nadnárodní a evropské prameny práva.

Do vnitrostátních pramenů patří Ústava a Listina základních práv a svobod, ty mají nejvyšší právní sílu. K právním předpisům na základní právní úrovni patří občanský soudní řád, zejména tedy část šestá, kde je upravené nařízení a provedení civilní exekuce a jednotlivé způsoby výkonu rozhodnutí. Novela zákona č. 293/2013 občanského soudního řádu nabyla účinnosti 1. lednu 2014.¹¹² Mezi další důležitý pramen na zákonné úrovni považujeme exekuční řád. Česká republika se nechala inspirovat jinými zeměmi a přistoupila ke kodifikaci právního postavení a činnosti specifického orgánu ochrany práva, soudního exekutora. Za další pramen lze považovat zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob

Mezi nadnárodní a evropské prameny práva patří: zákon o mezinárodním právu soukromém nebo vícestranné mezinárodní smlouvy, které upravuje exekuční právo. Mezi další prameny můžeme uvést též nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské Unie č. 805/2004, které zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky a také nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské Unie č. 1215/2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.¹¹³

4.3. Dvojkolejnost právní úpravy civilních exekucí

Česká republika se stala duálním systémem civilního exekučního práva od účinnosti exekučního řádu, který zavádí pojem soudní exekutor, kterému dává pravomoc uskutečňovat exekuci. Soudní exekutor a soud se stávají rovnocennými orgány při výkonu rozhodnutí. Je pak tedy na oprávněném, kterého z nich si zvolí. Soudní exekutor bývá z pravidla dražší než soudní výkon rozhodnutí, ale za to je exekuce vyřešena poměrně rychleji.

---

¹¹²WINTEROVÁ, Alena a Alena MACKOVÁ. *Civilní právo procesní*. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 30 ISBN 9788075020772.

¹¹³ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 2., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. Právnické učebnice (Aleš Čeněk). s. 35 ISBN 9788073805715.

Rozděluje tedy:

1. výkon rozhodnutí upravený v občanském soudním řádu v části šesté
2. soukromé soudní exekutory, kteří se řídí podle exekučního řádu

4.4.Soudní výkon rozhodnutí

Soudní výkon rozhodnutí se realizuje ve dvou fázích, první z nich je nařízení výkonu rozhodnutí a za druhou se považuje provedení výkonu rozhodnutí. Na starosti toto mají civilní soudy, které se starají o spravedlivý proces.

„Příslušnost soudů je pro vykonávající řízení a exekuční řízení dle exekučního řádu upraveno odlišně. Pro vykonávající řízení dle občanského soudního řádu platí § 9 odst. 1 a § 252 občanského soudního řádu a v návaznosti na něj pak § 85 a násl. občanského soudního řádu. Věcně příslušným k vykonávacímu řízení je vždy okresní soud. Místně příslušný je pak, není-li stanoveno jinak, obecný soud povinného. Obecný soud povinného je určen dle § 85 a násl. občanského soudního řádu.“ Máme zde i příslušnost výlučnou, ta se týká výkonu pro rozhodnutí postiženého závodu, nebo k vymožení výživného pro nezletilé dítě.

Pokud je povinný právnická osoba, příslušný soud je určen podle obvodu v jehož má povinný sídlo. Pokud se stane, že je sídlo v zahraničí, počítá se s obvodem, kde má povinný majetek.¹¹⁴

Po té co je soudem nařízen výkon rozhodnutí, obstará soud všechny potřebné náležitosti k provedení tomu rozhodnutí. Soud by měl postupovat podle zásady oficiality, tedy činit takové kroky, které vedou k rychlému vymožení dané pohledávky.¹¹⁵

---

¹¹⁴ŠÍNOVÁ, Renáta a Ingrid KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ. *Civilní proces*. V Praze: C.H. Beck, 2015. Academia iuris (C.H. Beck). s. 10 ISBN 9788074006005.

¹¹⁵ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 2., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. Právnické učebnice (Aleš Čeněk). s. 366 ISBN 9788073805715

4.5.Způsoby výkonu rozhodnutí

Jako u exekuce správní, tak i u exekuce civilní rozlišujeme dva typy výkonu rozhodnutí a to na plnění peněžité a nepeněžité.

4.5.1. Pro peněžítá plnění

Průběh výkonu rozhodnutí záleží jen na pověřené osobě, zda bude exekuce postupovat podle občanského soudního řádu nebo podle exekučního řádu s pověřeným exekutorem. Odlišnost je v podání návrhu oprávněného. Podle občanského soudního řádu musí oprávněný uvést, jakým způsobem si přeje peněžité plnění provést. Pokud si zvolí soudní cestu, soud pověří danou úřední osobu k vykonání daného úkolu.¹¹⁶

Mezi způsoby pro peněžité plnění řadíme:

1. srážky ze mzdy
2. příkázání pohledávky
3. správa nemovité věci
4. prodej movitých a nemovitých věcí
5. postižení závodu
6. zřízení soudcovského zástavného práva na nemovité věci¹¹⁷

4.5.1.1.Srážka ze mzdy

Základním předpokladem tohoto způsobu je, že skoro každá osoba má pravidelný příjem ze své pracovní činnosti. Získává tedy za práci mzdu nebo jiný příjem. U tohoto způsobu se částka nepostihuje jednorázově, ale opakovaně dokud není dluh splacen. Detailní úpravu srážek ze mzdy najdeme v hlavě druhé občanského soudního řádu. Mzda povinného se rozděluje na dva základní způsoby a to na část postižitelnou a nepostižitelnou. Postižitelná část se používá k pokrytí pohledávek. Nepostižitelná část mzdy musí povinnému zůstat, aby kryla jeho základní životní potřeby. Konkrétní výši této částky stanovují právní předpisy z oblasti práva sociálního zabezpečení. Jsou zde také pohledávky, které se vymáhají přednostně,

---

¹¹⁶ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 2., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. Právnícké učebnice (Aleš Čeněk). s. 376 ISBN 9788073805715

¹¹⁷§ 258 odst. 1 Zákon č. 99/1963 Sb.Občanský soudní řád

všechny příklady jsou uvedeny v § 279 odst. 2 občanského soudního řádu. Já uvedu za příklad výživné nebo náhradu škody způsobenou ublížením na zdraví.¹¹⁸

4.5.1.2. Příkazání pohledávky

Tímto způsobem se postihuje pohledávka vůči třetí osobě, tedy je snaha vymoci plnění od poddlužníka. Tímto příkazáním pohledávky nelze od dlužníka vymoci plnění srážkou ze mzdy ani nelze postihnou cenné papíry nebo jiné listiny. Pohledávky lze vymáhat trojím způsobem:

1. příkazání pohledávky z účtu peněžního ústavu
2. příkazání jiných peněžních pohledávek
3. postižení jiných majetkových práv¹¹⁹

4.5.1.3. Správa nemovitosti

*„Tímto způsobem jsou postihovány užitky či plody plynoucí z nemovité věci nebo ze spoluvlastnického podílu k nemovitosti.“*¹²⁰ Při tomto způsobu je snaha docílit toho aby nedošlo ke změně vlastnictví nemovitosti. Pohledávky se uspokojí buďto naráz, pokud je to možné nebo postupně z výnosu nemovité věci. Oprávněný musí v návrhu uvést, že tímto způsobem vymožení svého práva dosáhne naplnění povinnosti a musí tuto nemovitost přesně označit a doložit vlastnické právo povinného.¹²¹

---

¹¹⁸WINTEROVÁ, Alena a Alena MACKOVÁ. *Civilní právo procesní*. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 72 – 77 ISBN 9788075020772.

¹¹⁹ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 2., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. Právnícké učebnice (Aleš Čeněk). s. 385 – 386 ISBN 9788073805715.

¹²⁰ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 2., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. Právnícké učebnice (Aleš Čeněk). s. 393 ISBN 9788073805715.

¹²¹WINTEROVÁ, Alena a Alena MACKOVÁ. *Civilní právo procesní*. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 99 – 101 ISBN 9788075020772.

4.5.1.4. Prodej movitých a nemovitých věcí

Základní princip je zde totožný jako je u správní exekuce a to, že je snaha zpeněžit věci aby věřitel dosáhl svého uspokojení. Zpeněžení dané věci probíhá zásadně dražbou a sepisuje se protokol, ve kterém jsou tyto věci popsány.¹²²

4.5.1.5. Postižení závodu

Soud se při tomto způsobu sám rozhoduje, zda je pro plnění pohledávky lepší závod prodat nebo ho nadále spravovat a těžit z něj užitky. V návrhu musí být opět přesně určeno, kterého podniku se exekuce týká a doložit k tomuto návrhu dané listiny. Soud stanoví správce závodu, který se stará o dobré hospodaření závodu. Řídí ho, spravuje, smí nakládat i s majetkem, ale je zde omezení ze strany povinného. Správce závodu zastává zpravidla činnosti, které koná insolvenční správce. Snaží se vymoci pohledávky a uspokojit peněžní dluhy oprávněného.¹²³

4.5.1.6. Zřízení soudcovského zástavného práva na nemovité věci

Tento způsob nepředstavuje přímé uspokojení pohledávky, ale má zajišťovací funkci. Vytváří právní předpoklad, že v budoucnosti bude daná pohledávka vymáhána. Záznam do katastru nemovitosti má pouze deklaratorní povahu. U tohoto způsobu výkonu rozhodnutí se neuplatňuje třeba vylučovací žaloba nebo se ve velmi omezené míře uplatňuje zastavení výkonu.¹²⁴

---

¹²²WINTEROVÁ, Alena a Alena MACKOVÁ. *Civilní právo procesní*. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 104 ISBN 9788075020772.

¹²³ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 2., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. Právnícké učebnice (Aleš Čeněk). s. 407 – 408 ISBN 9788073805715.

¹²⁴ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 2., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. Právnícké učebnice (Aleš Čeněk). s. 410 – 411 ISBN 9788073805715.

4.5.2. Pro nepeněžitá plnění

U nepeněžitých plnění nemá oprávněný na výběr, který způsob si vybere. Způsob exekuce se řídí povahou exekučního titulu. Pro nepeněžitá plnění máme tyto výkony rozhodnutí:

1. Vyklizením
2. Odebráním věci
3. Rozdělením společné věci
4. Obnovení předešlého stavu
5. Výkon rozhodnutí ve věcech péče soudu o nezletilé
6. Výkon rozhodnutí ve věci ochrany proti domácímu násilí

Vyklizením ani odebráním věci se již dále zabývat nechci, tyto způsoby jsou prakticky podobné jako u správní exekuce. U dalších způsobů zmíním pouze základní informace o výkonu daného rozhodnutí.

4.5.2.1. Rozdělení společné věci

Tento způsob se skoro nevyužívá. Vše záleží, zda se bude jednat o věc movitou či nemovitou. Pokud se strany nedohodnou, přistupuje k rozdělení společné věci soud.

4.5.2.2. Obnovení předešlého stavu

Pokud povinný změní stav dané věci, soud povolí oprávněné osobě, aby na náklady povinného vrátila věc do původního stavu.

4.5.2.3. Výkon rozhodnutí ve věcech péče soudu o nezletilé

Tato část výkonu rozhodnutí se bere jako relativně samostatná část civilního procesu. Tato úprava zahrnuje výkon rozhodnutí o předběžné úpravě poměrů, u péče o nezletilé děti a věci ohledně výživného. Pokud povinný nebude dobrovolně plnit danou uloženou povinnost soudem, budou mu uloženy pokuty. Pokuty se mohou vyšplhat až do výše 50 000 Kč. K nejdůležitějšímu prostředku, který se použije, pokud nastane bezvýslednost plnění povinnosti, je odnětí dítěte.

4.5.2.4. Výkon rozhodnutí ve věci ochrany proti domácímu násilí

Mezi předběžná opatření u tohoto výkonu rozhodnutí mohou být odpůrci uloženy povinnosti:

- aby opustil společné bydlení a nezdržoval se v okolí bydlení
- nevstupoval do společného obydlí
- zdržel se setkáváním navrhovatele
- zdržel se obtěžování a sledování navrhovatele

Odpůrci se odeberou klíče od společného bydlení a ten si musí do dané doby odebrat veškeré své nezbytné věci. Pokud odpůrce poruší povinnost, jsou mu ukládány povinnosti podle § 351 občanského soudního řádu.¹²⁵

4.6. Řízení podle exekučního řádu

4.6.1. Soudní exekutor

Od 1. května 2001 byl náš právní řád obohacen o institut soudního exekutora, který se nachází ve stejném postavení, jako jsou soudy, které rozhodují o exekuci v prvním stupni.

Soudní exekutor je fyzická osoba, která v rámci pověření exekutorským úřadem provádí nucený výkon exekučních titulů a dalších činností podle exekučního řádu.¹²⁶

Exekutor musí být nezávislý na státě při výkonu exekuční činnosti. Stát tímto pověřením dává exekutorovi autoritu a důvěru. Exekutor je vázán pouze právním řádem, Ústavou a ústavními zákony, dále rozhodnutí soudů, běžnými zákony a obecně závaznými předpisy.¹²⁷

Na pozici exekutora může být jmenovaný občan České republiky, který vystudoval magisterské studium v oboru právo a právní věda na vysoké škole v České republice nebo vystudoval jinou vysokou školu v zahraničí, která je

---

¹²⁵ZAHRAVNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 2., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. Právnícké učebnice (Aleš Čeněk). s. 414 – 419 ISBN 9788073805715.

¹²⁶§ 1 Zákon č. 120/2001 Sb. exekuční řád

¹²⁷ZAHRAVNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 2., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. Právnícké učebnice (Aleš Čeněk). s. 113 ISBN 9788073805715.

uznána za rovnocenné vzdělání, má plnou způsobilost k právním úkonům, je bezúhonný, vykonal alespoň tříletou exekutorskou praxi a složil exekutorskou zkoušku.¹²⁸

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2011, čj 5 Aps 6/2011-85

„Soudní exekutor je soukromá osoba vykonávající z pověření soudu veřejnou moc v oboru justice; podle § 28 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, se úkony exekutora považují za úkony soudu. Uvedené ustanovení tudíž zakládá veřejnoprávní povahu postavení soudního exekutora a jeho oprávnění rozhodovat o právech a povinnostech soukromých subjektů. Exekutor však není správním orgánem, nelze tedy v jakékoli jeho činnosti, ať zákonné nebo nezákonné, spatřovat zásah správního orgánu, který by bylo lze přezkoumat ve správním soudnictví podle § 82 a násl. s. ř. s.“¹²⁹

Exekutor nemá povinnost respektovat pokyny jiných státních orgánů, ta jsou pouze na jeho uvážení a ze soudního rozhodnutí je vázán pouze exekučními rozhodnutí. Také podléhá dohledu Ministerstva spravedlnosti a to jej může odvolat ze zákonných důvodů na návrh komory. Pokud chce exekutor vykonávat svoji činnosti, musí složit slib do rukou ministra spravedlnosti a také musí uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti za újmu, ta může vzniknout při výkonu exekutorské činnosti. *„Exekutor řídí činnost exekutorského úřadu, který jeho jménem plní všechny úkoly potřebné k řádnému výkonu exekuční činnosti.“¹³⁰*

Ministerstvo spravedlnosti má také pravomoc jmenovat exekutora. Je nutné, aby stát přezkoumával činnost exekutora, jelikož na něj přenáší svoji pravomoc, jako na soukromou osobu. Státní dohled se vede nad kontrolou listin, spisů, dodržování zákonů, nad délkou exekučního řízení a evidenčních pomůcek exekutora. Kontrolu může provádět vyšší soudní úředník nebo místopředseda soudu, kde pověření dal předseda soudu. Dále může vést kontrolu komora exekutorů.

---

¹²⁸ §9 Zákon č. 120/2001 Sb. exekuční řád

¹²⁹HLAVSA, Petr, Radovan DÁVID a Michal KOJAN. *Exekuční řád a zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí: poznámkové vydání s judikaturou podle stavu k 1. září 2013*. Praha: Leges, 2013. Glosátor. S. 17 ISBN 9788087576540.

¹³⁰ŠÍNOVÁ, Renáta a Ingrid KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ. *Civilní proces*. V Praze: C.H. Beck, 2015. Academia iuris (C.H. Beck). s. 7 ISBN 9788074006005.

Exekutor vykonává exekuční a další činnost za úplatu¹³¹. Jelikož není exekutor zaměstnanec státu, neplatí mu stát odměnu. Exekutor je tedy závislý na výsledcích exekuce. Pokud soud zastaví exekuci, má exekutor nárok na paušální částku, která je určena k pokrytí nákladů. Podrobnosti o odměně najdeme ve vyhlášce Ministerstva spravedlnosti č.330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem. „*Exekutor nemůže vykonávat exekuční činnost bezúplatně či jen za náhradu v nižším rozsahu, než stanoví vyhláška č.330/2001 Sb.*“¹³²

Pozice exekutora není slučitelná s jinou výdělečnou činností, kromě správy vlastního majetku. V zákoně jsou taxativně vymezeny výjimky, které umožňují exekutory provádět i jinou činnost za úplatu. Patří mezi ně pedagogická, publikační a vědecká činnost, dále také mohou exekutoři působit jako tlumočníci nebo poskytovat znaleckou, uměleckou či poradní činnost. Jako poradci mohou působit v úřadech státní správy, v úřadu vlády, na ministerstvech a na jiných ústředních orgánech státní správy, tak i v orgánech samosprávy.¹³³

Exekutorská komora České republiky je samosprávným orgánem exekutorů.¹³⁴ Činnost komory, byla zahájena ke dni 30. října 2001. Komora je právnická osoba, která je vázána stavovskými předpisy, chrání zájmy exekutorů, ale také nad nimi dohlíží.

V § 15 exekučního řádu je taxativně vymezeno, za jakých okolností a v jakých případech zaniká výkon exekutorského úřadu, ale také obsahuje podmínky, za jakých lze exekutora odvolat. Jako příklad zániku exekutorského úřadu může být smrt exekutora, odvolání exekutora, pozbytí státního občanství České republiky a další.

4.6.2. Subjekty exekučního řízení

Mezi subjekty exekučního řízení řadíme Exekuční soud, účastníky řízení, soudního exekutora, a osoby zúčastněné na exekučním řízení.

---

¹³¹ §3 Zákon č. 120/2001 Sb. exekuční řád

¹³²HLAVSA, Petr, Radovan DÁVID a Michal KOJAN. *Exekuční řád a zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí: poznámkové vydání s judikaturou podle stavu k 1. září 2013*. Praha: Leges, 2013. Glosátor. s. 18 ISBN 9788087576540.

¹³³ § 3 Zákon č. 120/2001 Sb. exekuční řád

¹³⁴ § 6 Zákon č. 120/2001 Sb. exekuční řád

Mezi účastníky řízení patří povinný a oprávněný. Povinnému vzniká povinnost z exekučního titulu a oprávněnému vzniká z exekučního titulu právo, aby povinnost byla splněna. U soudního exekutora není stanovena místní příslušnost, je tedy na oprávněném jakého exekutora si zvolí. Jako posledním subjektem exekučního řízení jsou zúčastněné osoby, tím může být třeba plátce mzdy nebo dlužník povinného.¹³⁵

4.6.3. Exekuční řízení

Pokud oprávněný podá návrh, zahajuje se tím exekuční řízení. Exekuční řízení je zahájeno dnem, kdy exekuční návrh došel exekutorovi.¹³⁶ Oprávněný si svého exekutora vybírá sám a také se sám rozhoduje, zda návrh podá či nikoliv.

V § 38 Exekučního řádu máme přesně vymezeno, jaké náležitosti musí návrh obsahovat. Musí zde být označen exekutor, který exekuci bude vést, musí zde být uvedeno, jaké věci se návrh týká, kdo je oprávněný a kdo povinný a co se návrhem sleduje. Je zde důležitý také podpis a datum. Účastníci musí v návrhu uvést svůj trvalý pobyt, ale také se vyžaduje rodné číslo nebo alespoň datum narození.

Doručením exekučního návrhu exekutorovi, vzniká několik právních důsledků. *„Z kategorie hmotně právních důsledků se jedná o stanovení promlčecí lhůty. Procesně právní důsledky spojené s okamžikem podání exekučního návrhu jsou v podobě vzniku překážky litispendence, Tato překážka, která je mimo jiné promítnutím ústavně právní zásady ne bis in idem (ne dvakrát v téže věci), se prakticky projevuje tím způsobem, že oprávněný nemůže úspěšně podat exekuční návrh v téže věci, ve které již v minulosti úspěšně exekuční návrh podal.“* Opět podat exekuční návrh v téže věci lze pokud, byl návrh odmítnutý nebo zamítnutý soudním exekutorem. Soud sdělí exekutorovi, zda je lepší návrh zamítnout nebo exekuční řízení přímo zastavit. Je zde ještě možnost, že bylo řízení zastaveno pro nemajetnost nebo oprávněný k tomuto úkonu dal pokyn.

Může nastat situace, že více soudních exekutorů dostane od jednoho oprávněného, návrh v téže věci. Tato kolize je upravena v exekučním řádu tak, že exekuci provádí ten exekutor, který je v rejstříku exekucí zapsán jako první.¹³⁷

¹³⁵ŠÍNOVÁ, Renáta a Ingrid KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ. *Civilní proces*. V Praze: C.H. Beck, 2015. Academia iuris (C.H. Beck). s. 10 – 12 SBN 9788074006005.

¹³⁶ § 35 odst. 2 Zákon č. 120/2001 Sb. exekuční řád

Exekuční řízení postihuje celý majetek povinného. Který majetek nebo jaká jeho část bude postihnuta, záleží pouze na soudním exekutorovi. Exekuční příkaz je dalším úkonem exekutora. Zde vymezí způsob exekuce a majetek, který bude exekucí postižen. Doručením nabývá exekuční příkaz právní moci.¹³⁸

Další krokem exekučního řízení je realizace nuceného zásahu do majetku povinného.

4.6.4. Způsoby provedení exekuce

Způsoby provedení exekuce podle exekučního řádu jsou celkem shodné se způsoby podle občanského soudního řádu, avšak pár výjimek se tu také najde. Mezi tuto výjimku patří pozastavení řidičského průkazu, což má v kompetenci pouze soudní exekutor. Tento způsob provedení exekuce působí nepřímo na povinného, je to snaha donutit ho aby uhradil vymáhanou pohledávku. K tomuto způsobu se přistoupí jen z důvodu vymáhání nedoplatku výživného na nezletilém dítěti. Povinný musí odevzdat řidičský průkaz a ten mu bude navrácen až po splacení pohledávky. Je zde také daná výjimka a to ta, že mu může být řidičský průkaz navrácen, pokud prokáže, že tento průkaz potřebuje k uspokojování svých životních potřeb.¹³⁹

Způsoby provedení exekuce podle exekučního řádu rozdělujeme opět na peněžité a nepeněžité plnění. Způsoby plnění jsem již detailně popsala u minulých typů exekuce, jak jsem zmínila, způsoby provedení bývají velmi totožné. To je také důvod, proč zde vypisuju pouze výčet možností, ale dále je již nerozepisuji jednotlivé způsoby provedení.

Exekuci na peněžité plnění provádíme:

1. srážkami mzdy a jiných příjmů
2. příkázáním pohledávky
3. prodejem movitých věcí a nemovitých věcí
4. postižením závodu
5. zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitou věc

---

¹³⁷ WOLFOVÁ, Jitka a Martin ŠTIKA. *Soudní exekuce*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Právní monografie (Wolters Kluwer ČR). s. 77 – 78 ISBN 9788075524270.

¹³⁸ ŠÍNOVÁ, Renáta a Ingrid KOVÁŘOVÁ KOCHOVÁ. *Civilní proces*. V Praze: C.H. Beck, 2015. Academia iuris (C.H. Beck). s. 35-36 SBN 9788074006005.

¹³⁹ ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 2., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. Právnícké učebnice (Aleš Čeněk). s. 440 ISBN 9788073805715.

6. správa nemovité věci
7. pozastavení řídičského oprávnění

Exekuci na nepeněžité plnění provádíme:

1. vyklizením
2. odebráním věci
3. rozdělením společné věci
4. provedením prací a výkonu
5. prodejem zastavených movitých věci a nemovitých věcí ¹⁴⁰

---

¹⁴⁰WINTEROVÁ, Alena a Alena MACKOVÁ. *Civilní právo procesní*. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). s. 32 – 33 ISBN 9788075020772.

5. Porovnání exekucí

V mé poslední kapitole se budu zabývat cílem mé bakalářské práce a to je porovnávání exekuce správní s exekucí soudní. Nejprve se zaměřím na společné znaky těchto dvou exekucí a následně budu rozebírat odlišné prvky.

Mezi základní společný znak exekuce soudní a správní patří to, že jsou založeny na stejném principu. To znamená, že exekuce nastupuje tam, kde nedošlo k dobrovolnému splnění závazků, které byly uloženy v nalézacím řízení. Jde tedy o uspokojování přiznaných práv oprávněné osoby. Tato osoba se je snaží vymoci vůči osobě povinné. Pokud není exekuce plněna dobrovolně, tak dochází k nuceným zásahům státní správy. Ve všech typech exekuce je společná tedy skutečnost, že proti sobě stojí dva subjekty, povinný a oprávněný. Ani u jedné z exekucí není možná absence exekučního titulu. Ten dává existenci vykonatelnosti exekuce a díky němu se přistupuje k exekučnímu řízení.

Pokud se přesunu k rozdílům u jednotlivých exekucí, jako první bych zmínila mnohočetnost právních úprav. Máme zde čtyři základní právní úpravy a to zákon č. 500/2004 Sb. správní řád, zákon č. 280/2009 Sb. daňový řád, zákon č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád, a zákon č. 120/2001 Sb. exekuční řád. Každá tato úprava je specifická pro konkrétní dané řízení, každopádně u všech úprav se vždy subsidiárně používá občanský soudní řád. Tato roztržitost právních úprav způsobuje určitou chaotičnost při provádění výkonu rozhodnutí.

První rozdíly jsou již na počátku exekučního řízení. Pokud se podíváme na exekuci správní lze ji zahájit jak na žádost oprávněné osoby, tak i z moci úřední orgánem státní správy. Pokud by nebylo zahájeno řízení, které být zahájeno mělo a dojde případně k promlčení nároku, tak tato situace by byla řešena jako porušení povinností. V civilním řízení dává návrh na exekuci pouze oprávněná osoba. To tedy platí jak pro exekuci soudní, tak i exekuci prováděnou soudními exekutory. Pokud bychom se dostaly do exekuce daňové, postačila by k zahájení řízení existence daňového nedoplatku. Pokud zůstanu u rozdílů daňové exekuce, určitě bych zmínila, že u tohoto druhu se nejčastěji využívá způsob příkázáním pohledávkou. Na rozdíl od exekuce správní a soudní, se u exekuce daňové jedná vždy pouze o vymáhání peněžitého plnění. Zákon zde opravňuje správce daně, vymáhat daňový dluh sám. Nepotřebuje se k tomuto úkonu obracet na soudního exekutora nebo na samotné soudy.

Vrátím-li se k exekuci správní, u tohoto druhu převládá způsob výkonu provedení především odpisem z účtu, případě srážkami ze mzdy. Naopak u exekuce soudní se nejčastěji uplatňuje exekuce na movité věci. U soudního exekutora je možné provádět exekuci více způsoby najednou a dokonce i souběžně. Způsoby k výkonu rozhodnutí podle kterých bude soudní exekutor postupovat bývají pouze na jeho uvážení. Nezávisí vůbec na vůli oprávněného, jaký postup se použije. Soudní exekutor je expertem ve svém oboru a nejlépe ví, jaký způsob v praxi bývá nejefektivnější a jaké řešení bude vhodné na daný případ. Exekuční řád upravuje na rozdíl od občanského soudního řádu součinnost třetích osob. Mezi tyto osoby se řadí orgány státní správy a samosprávy, notáři, fyzické osoby nebo i osoby právnické. Tyto osoby mají povinnost sdělovat informace o majetku povinného, které znají ze své úřední činnosti.

Rozdílnost exekučního řádu oproti občanskému soudnímu najdeme i ve způsobu provedení exekuce. V kompetenci soudního exekutora je třeba pozastavení řídičského průkazu. Naopak u exekuce prováděné soudy je zde pravomoc, zřízení soudcovského zástavního práva k nemovitým věcem. Oproti jiným způsobům je soudcovským právem pohledávka pouze zajištěna ne uspokojena.

Exekuční řád dává exekutorům velmi široké pravomoci, každopádně se nemůže pyšnit svojí detailností ohledně všech okolností průběhu exekuce. Pokud tato absence nastane, odkazuje se exekuční řád na úpravu občanského soudního řádu. Pokud mluvíme o exekuci správní, je zde upraven pouze postup na nepeněžitě plnění. U peněžitých plnění se správní řád odkazuje na postup pro správu daní, tedy na daňový řád. Ten zase odkazuje na občanský soudní řád, který se používá podpůrně. Pokud bych tedy porovnávala kompletnost právních úprav, určitě je zde na tom nejlépe exekuce soudní, už je proto, že občanský soudní řád se používá podpůrně u všech zmíněných právních úprav.

Jak již bylo podotknuto výše, podle správního řádu je možné vymáhat pouze plnění na nepeněžitě pohledávky a podle daňového řádu zase pouze pohledávky na plnění peněžitě. Pokud se podíváme na úpravu občanského soudního řádu a řádu exekučního najdeme zde úpravu jak na plnění peněžitá, tak i plnění nepeněžitá. Dá se tedy říci, že civilní exekuční právní úprava je méně roztržštěná.

Správní exekuce je uplatňována především u problémů, které se vyskytly ve veřejnoprávní oblasti. Jedná se o vztah správního orgánu a občana. Zřídka se

týkají případů soukromoprávní povahy. U exekuce soudní se naopak se soukromoprávními vztahy setkáváme běžně. Tato úprava bývá rozmanitější a mnohem širší než je úprava správní.

Malým rozdílem mezi exekucemi je i používání názvu exekuce. Tento název se používá u exekucí podle správního, daňového i exekučního řádu. U exekuce podle občanského soudního řádu se využívá název výkon rozhodnutí, který byl zaveden v roce 1963. Je to ale pouze formální rozdíl, jelikož jsou tyto dvě slova synonyma. V podvědomí veřejnosti se výkon rozhodnutí příliš neustálil a i v učebnici raději používají pojem exekuce.

Mezi další základní rozdíl patří orgán, který exekuci vykonává. Prvním orgánem může být finanční územní správa, soudy či správní orgány, které jsou hrazeny státem ze státního rozpočtu. Druhým orgánem jsou soudní exekutoři, kteří jsou soukromé podnikající fyzické osoby. Pokud bych převzala definici z občanského zákoníku, tak exekutoři jakož to fyzické osoby jsou podnikatelé, kteří podnikají na vlastní zodpovědnost, na vlastní účet, za účelem dosažení zisku. Jejich zisk je přímo úměrný tomu, kolik exekucí vymůžou. Exekutoři vymáhají nejen pohledávku pro oprávněného ale i náklady soudního exekutora, které jsou pro ně příjmem. Z toho vyplývá, že soudní exekutor má větší zájem na vymožení pohledávky, jelikož se na to váže i jeho odměna. Velký rozdíl najdeme i ve vzdělání těchto osob. U správních orgánů jsou exekuční úkony prováděny úředníky, kteří zpravidla nemají právnické vysokoškolské vzdělání, nemají přehled v právních úpravách a jsou jen zběžně seznámeni s výkonem svého povolání. Naopak pokud se jedná o soudní exekutory, tak to jsou vzdělané osoby v oblasti práva a vzhledem k tomu, že jim závisí odměna na počtu řešených případů, mají i větší zkušenosti z právní praxe.

Pokud bych zůstala u komplikovanosti exekuce, jen pro připomenutí, jak již bylo výše zmíněno, že máme několik druhů exekučních řízení prováděné různými exekučními orgány, kde může nastat situace, že bude proti jednomu subjektu vedeno několik exekucí najednou a ty budou postihovat stejný majetek. Řešení těchto situací je upraveno v zákoně č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí. Tento zákon řeší střet několika exekucí a je považován za speciální právní úpravu. Podrobně řeší případy pro střety exekucí na srážky ze mzdy a jiných příjmů, příkázání pohledávky, prodeje movitých a nemovitých věcí či prodej podniku. Tento zákon

určí pořadí uspokojování pohledávek. Pokud mluvíme o srážkách ze mzdy, pohledávky se řídí podle dne, kdy bylo plátcí mzdy doručeno usnesení soudu či byl dodán exekuční příkaz. Pokud nastane situace, že téhož dne bylo doručeno několik pohledávek, tak to v praxi znamená, že se pohledávky uspokojí poměrně. Pokud je postihnuta více exekucemi věc movitá, bude provedena ta exekuce, pro kterou byla tato věc sepsána dříve. Ostatní exekuce se přerušují. Pokud věc nebyla prodána v první exekuci, lze v exekuci pokračovat a o prodej z dané věci se snaží exekuce, která je v pořadí následující. Pokud o movité věci bylo sepsáno v jeden den exekucí více, rozhodne soud povinného, která z těchto exekucí bude prováděna jako první. Jednáme-li o prodeji nemovitosti, řídíme se dnem, kdy bylo dané rozhodnutí doručeno katastrálnímu úřadu. Jako u movité věci, platí i zde, že pokud bylo jeden den podáno více exekucí, rozhoduje o pořadí soud.

6. Závěr

V závěru své bakalářské práce bych ráda shrnula informace, které jsem v průběhu psaní získala. Pojem exekuce je tématem velmi obsáhlým a v budoucnosti určitě bude potřeba tuto problematiku řešit. Pokud se podívám do historického spektra, můžeme říci, že do roku 1989 byla většina exekucí prováděná srážkami ze mzdy a ostatní exekuce nebyly nijak využívány, dalo by se říci, že byly zanedbané. Důsledkem vývoje společnosti a ke stále vzrůstajícím množství případů exekuce, kterou musely řešit soudy, byl v roce 2001 přijat zákon č. 120/2001 Sb. zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů. Ten zaváděl institut soudního exekutora a měl pomoci soudům s velkou zátěží. Byla zde snaha zrychlit vyřizování exekucí a zkrátit průtahy soudního řízení. Tedy snaha o větší efektivnost vymáhání pohledávek. Díky tomuto zákonu byla svěřena do rukou soudního exekutora, veřejnoprávní moc, jakož to do rukou soukromé fyzické osoby, podnikající za účelem zisku.

Kdybych se měla rozhodnout, jakou problematiku bych vyzdvihla jako tu hlavní, určitě bych zmínila velkou roztržitost právních úprav. Jelikož zde máme čtyři právní úpravy, které upravují činnost exekučních orgánů. Dále zde také díky těmto úpravám máme umožněný střet exekucí. Na jednu povinnou osobu je prováděna několika exekučními orgány, ta samá exekuce. Pokud bych mohla navrhnout nějaké řešení pro správu exekucí, určitě bych volila společnou úpravu a společnou evidenci exekucí. Nyní je povinná pouze u soudních exekutorů, což mi přijde nespravedlivé vůči ostatním úpravám. Kdybychom tento systém zavedli, získal by se hned přehled o exekucích u daného dlužníka. Určitě by v dnešní době přišla vhod elektronická evidence všech exekucí. Nicméně již všechny úřady a celá státní správa se snaží fungovat moderně a tím i více efektivněji, věřím že i pro exekuci by byla tato cesta vhodná.

Při porovnávání exekucí, mi nejlépe vyšla exekuce prováděná soudním exekutorem. Jelikož tato podnikající osoba má větší zájem na vydobytí pohledávek než ostatní orgány. Také se v dané problematice více orientuje a je schopna použít efektivnější způsob řešení. Samozřejmě, že i tento způsob má svá negativa a to třeba ve vyšší nákladů na soudního exekutora. Ten bývá z pravidla

nejdražší, ale kompenzuje to svojí efektivností. Každopádně ani správce daně není svojí rychlostí vymáhání pohledávek nijak daleko, protože díky svému postavení může v krátké době zjistit veškeré majetkové poměry dlužníka. A jelikož je i možnost, že správce daně požádá o provedení exekuce exekutora, vracím se opět na začátek tohoto odstavce.

Ještě bych ráda zmínila správní exekuci, jelikož ta obsahuje největší část mé bakalářské práce. Tuto exekuci bych shrnula jako exekuci celkem komplexní, pokud se jedná o nepeněžitě plnění. Pokud se jedná o plnění peněžitě, použije se podpůrně daňový řád, který alespoň v rámci veřejné správy zajišťuje jednotný postup při vymáhání nedoplatků.

Největší novela exekučního řádu proběhla k 1. lednu 2013, kde se snaží vyřešit řadu problémů, se kterými se exekuce potýkala. Jako příklad bych uvedla předžalobní výzvu, kde se dlužník má dozvědět, co má zaplatit. Díky tomu se pak může vyhnout zbytečným nákladům za advokáta, kterého si oprávněná osoba najala. Další novinkou je slučování více exekucí, které jsou prováděny u jednoho exekutora. Jako nový institut je zde i správa nemovitosti, kde je snaha uspokojit pohledávku z užitků, které plynou z nemovitosti. Jako poslední příklad uvedu předražek. Předražek se využívá po exekuční dražbě, kdy se vyskytne osoba, která dá minimálně o 25% vyšší částku než vydražitel. Příklep se uděluje této osobě a tato osoba se stává novým vlastníkem dané věci.

Problematika exekuce je v naší společnosti bezesporu velmi citlivé téma. Lidé, kteří jsou v pozici dlužníka čili povinné osoby, většinou na exekutory pohlížejí velmi negativně a berou je jako „dravou zvěř“ která nezná zábrany. Oprávnění jsou naopak rádi, že konečně vydobily svoji pohledávku. Je tomu ale skutečně tak? Nebo jsou povinné osoby velmi vynalézavé a záměrně neplatí, snaží se převádět svůj majetek na příbuzné a často pracují na černo. A zároveň oprávněná osoba je ten lichvář, který půjčuje zpravidla peníze, a pak svého dlužníka vydře z kůže. Já osobně si myslím, že pravda bude někde uprostřed těchto tvrzení. Na tuto problematiku se nedá pohlížet pouze z jednoho pohledu, ale je nutný náhled z více úhlů a přizpůsobit právní úpravu k těmto vztahům. Měla by být právně ošetřena pozice slabší strany, ať už se jedná o povinného nebo oprávněného. Exekuční orgány by měly detailně zkoumat příčiny, proč se daná osoba do dluhů dostala a jaký vztah má k oprávněné osobě.

Je také důležité si uvědomit, že pokud se jedná o dlužníka, který není nikde zaměstnaný, nevede žádný bankovní účet u peněžitého ústavu, nemá ve vlastnictví žádnou nemovitou věc ani není vlastníkem žádné movitosti a vlastní pouze věci, které slouží k jeho základním potřebám (postel, pračka, kartáček...), je zde velmi těžké exekuci vykonat. Zpravidla bývá u takových to subjektů jakýkoliv druh exekuce neúčinný.

7. Resumé

This bachelor thesis compares judicial execution and administrative execution. This topic is very extensive and difficult topic, which has several different legislations. In the society it is a sensitive theme. Of course there is an open space for better legislation, because the legislation should be made together, and it should reflect the changes in the society.

Administrative execution and judicial executions have several common features. They are both based on the same principle. both of them are used, when the obligation, that is imposed in trial proceedings were not voluntarily complied. It is therefore satisfying the rights granted to authorized persons. This person is trying to recover against the person required. If the execution is not fulfilled voluntarily, and there is a forced government intervention. All types of execution have common the fact that two opposing entities required and justified. Neither of the execution is not possible lack of an enforcement order. It gives the existence and enforceability of execution thanks to this approach to enforcement proceeding.

The different sign is that the application is made for each of these executions someone else. They differ EEO but also enforcement methods. Civil execution distinguished according to whether we follow the CPC or the ER. Both of these laws find arrangements for monetary and non-monetary benefits. Regarding the administrative execution, which is governed only filling in one kind of non monetary fill. Filling in cash at the administrative execution carried out by the Tax Code.

Within the execution history developed, this implies a full line of legislation. Among the few basic legislation in the history should be mentioned. The year 1896, when a new execution order was proceed. In the First Republic era it was an effort to re-codification of procedural law and the concept of execution is replaced by enforcement. In 2001, parliament passed another amendment to the execution. This time we created a new institute, bailiff, thanks to which we have the double treatment in civil execution. The largest amendment to the Enforcement Code came into force on 1 January 2013. It is to be created entirely new institute and property management.

Currently there is definitely a need for a comprehensive legislation under which the execution authorities can manage and also make more simple to understand for the people involved in this issue touches.

8. Zdroje

Literární zdroje

JEMELKA, Luboš. *Správní řád: komentář*. 5. vydání. V Praze: C.H.Beck, 2016. Beckova edice komentované zákony. 950 s. ISBN 9788074006074.

LICHNOVSKÝ, Ondřej. *Daňový řád: komentář*. 3. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckova edice komentované zákony. 917 s. ISBN 9788074006043.

HORIZINKOVÁ, Eva a Vladimír NOVOTNÝ. *Správní právo procesní*. 5. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). 392 s. ISBN 9788075020710.

KLIKOVÁ, Alena, Petr HAVLAN a kol. *Meritum Správní řád*. Vydání druhé. Praha: Wolters Kluwer, 2016. 652 s. ISBN 978-80-7478-943-4.

WINTEROVÁ, Alena a Alena MACKOVÁ. *Civilní právo procesní*. Praha: Leges, 2015. Student (Leges). 392 s. ISBN 9788075020772.

SKULOVÁ, Soňa. *Správní právo procesní*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. 428 s. ISBN 9788073801106.

ZAHRADNÍKOVÁ, Radka. *Civilní právo procesní*. 2., aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2015. Právní učebnice (Aleš Čeněk). 579 s. ISBN 9788073805715.

HLAVSA, Petr, Radovan DÁVID a Michal KOJAN. *Exekuční řád a zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí: poznámkové vydání s judikaturou podle stavu k 1. září 2013*. Praha: Leges, 2013. Glosátor. 256 s. ISBN 9788087576540.

LAVICKÝ, Petr. *Civilní proces*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Praktický komentář. 556 s. ISBN 9788074789885.

HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 8. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2012. Beckovy právní učebnice. 826 s. ISBN 9788071792543.

HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 9. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2016. Academia iuris (C.H. Beck). 599 s. ISBN 9788074006241.

KINCL, Jaromír, Michal SKŘEJPEK a Valentin URFUS. *Římské právo*. Praha: C.H. Beck, 1995. Beckovy právní učebnice. 386 s. ISBN 8071790311.

WOLFOVÁ, Jitka a Martin ŠTIKA. *Soudní exekuce*. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Právní monografie (Wolters Kluwer ČR). 336 s. ISBN 9788075524270.

Právní předpisy

Zákon č. 280/2009 Sb. Daňový řád

Zákon č. 99/1963 Sb. Občanský soudní řád

Zákon č. 500/2004 Sb. Správní řád

Zákon č. 120/2001 Sb. Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti
(exekuční řád) a o změně dalších zákonů

Internetové odkazy

<http://ekcr.cz/>